

Kad zvoni...

Tema broja:

Kak to ide s
profesorima i učenicima?

broj : 1

Razgovorčici

Putovanja

Film

Glazba

Moda

Dragi naši,

na početku našeg novog lista, sve vas srdačno pozdravljamo i zahvaljujemo vam što ste odvojili svoje dragocjeno vrijeme kako biste pročitali naše zgode, nezgode i sve druge stvarčice koje smo za vas, a i za nas, pripremili. U stvaranju našeg „carstva“ sudjelovali su učenici novinarske skupine i napredni informatičari te naši cijenjeni profesori Nataša Čičko i Krešimir Ordanić. Zahvaljujemo i našoj knjižničarki, Valentini Mokrovčak te knjižničarima koji su također pomogli u stvaranju lista, svim učiteljicama i učiteljima koji su nam ustupili fotografije i tekstove svojih učenika te, naravno, izdavačkoj kući Profil koja tiska list.

Tema ovog broja su odnosi profesora i učenika. Nadamo se da će vam tema broja biti korisna i otvoriti vam okice za buduće odnose. Uz nadu da će vas ovo naše „carstvo“ odvesti do nedostižnih visina želimo vam ugodno čitanje!

uredništvo časopisa

IZDAVAČ:
OŠ Oroslavje

ADRESA:
A. Mihanovića 6,
49243 Oroslavje
TEL: 049/284 245

E-MAIL:
os-oroslavje@os-oroslavje.hr

REDAKCIJA:
Novinarska skupina i
Napredni informatičari

UREDNIŠTVO:
Mirna Leš (5.b), Ana Frinčić (5.b),
Marija Sviben (5.b), Nikolina Mezdjić (5.b),
Dražen Lež (6.c), Judita Motočić (7.c),
Lea Španiček (7.c), Lucija Grabušić (8.b),
Marija Frinčić (8.b), Lucija Cvetko (8.b) i
Nataša Čičko (učiteljica hrvatskoga jezika)

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:
Matija Ivanić (8.b), Marija Frinčić (8.b),
Lucija Grabušić (8.b), Lucija Cvetko (8.b) i
Krešimir Ordanić (profesor informatike)

LEKTOR: Nataša Čičko

NASLOVNA STRANICA:
fotografije OŠ Oroslavje

FOTOGRAFIJE:
arhiv OŠ Oroslavje, internet

TISAK: Profil

NAKLADA: 300 komada
CIJENA: 10 kuna

Novinarska skupina (slijeva nadesno): Nataša Čičko,
Nikolina Mezdjić, Dražen Lež, Judita Motočić,
Lucija Grabušić, Lea Španiček, Lucija Cvetko,
Mirna Leš, Marija Sviben, Marija Frinčić, Ana Frinčić

SADRŽAJ

ŠTO JE NOVO?	3. - 20. str.
ODNOSI PROFESORA I UČENIKA	20. - 24. str.
RAZGOVORČICI	25. - 27. str.
PUT PUTUJEMO	28. - 31. str.
ZANIMLJIVO, ZANIMLJIVO	32. - 33. str.
ZABAVA	34. - 38. str.

Napredni informatičari (slijeva nadesno):
Matija Ivanić, Krešimir Ordanić, Lucija Cvetko,
Lucija Grabušić, Marija Frinčić

I OVE GODINE STIGLA PRINOVA U OŠ OROSLAVJE!!

Kao i svake, tako je i ove godine 1. 9. u 14:30, četrdesetak đaka prvaka po prvi puta zakoračilo u jednu veliku kuću u kojoj će sljedećih osam godina provoditi podosta vremena. Ako ste sumnjali, ne brinite, svi su već znali da se ta kuće zove ŠKOLA! Da bi im prvi dan bio što ugodniji, njihovi stariji prijatelji i učitelji pripremili su im program dobrodošlice. Za njih su nastupili učenici dramskih skupina i školski pjevački zbor koji su im pjesmom i recitacijom dokazali da je škola vrlo lagana i zabavna! Njihove učiteljice Vesna Ptiček i Ankica Šuk također su se pobrinule da im taj važan dan ostane u lijepom sjećanju te im pripremile malu zakusku i puno zanimljivih priča.

Lucija Cvetko

POSJET HUŠNJAKOVOM

Mi, petaši, u rujnu smo posjetili Hušnjakovo u Krapini. Krenuli smo oko 9 sati. Putovali smo kratko. Kada smo došli, ušli smo u Muzej evolucije i nalazište pračovjeka. Tamo nas je vodič uveo u "prošlost." Pregledali smo muzej i puno toga naučili. Krenuli smo na Hušnjakovo brdo. Ondje smo vidjeli razne poze pračovjeka. Tamo se nalazi i špilja koja se srušila. Mi smo dobili zadatak da nacrtamo pračovjeka i njegovo dvoje djece. Neki su kupili suvenire. Dječmomi su bili odlični. Vratili smo se u školu i imali nastavu (naravno, skraćenu). Na povijesti smo predali svoje radove. Na vjeronauku smo govorili o pračovjekovom životu i vjeri. Na likovnom smo dovršili radove koje smo crtali na Hušnjakovom. Sve u svemu, bilo je lijepo.

Ana Frinčić & Marija Sviben

TORTA ZA KRAJ!

Na kraju drugog razreda slatko smo proslavili naš školski uspjeh. Donijeli smo raznog voća, kremu, šlag, mikser, posude i mlijeko. Zasukali smo rukave, podijelili zadatke i - na posao. Što reći? Najeli smo se dok smo rezali voće, ali posebno je zadovoljstvo jesti tortu koju smo zajedno napravili!

3.c, učiteljica Renata Posavec

KOD VIKTORA LUKAŽINCA

Na kraju drugog razreda učenik 2.b, Viktor, pozvao nas je na svoje imanje u Mokricama i zajedno sa svojom obitelji prekrasno nas ugostio. Učenici su uživali gledajući domaće životinje, predmete iz starine, igrali se kviza o poljoprivrednim biljkama. Viktorova nas je majka počastila domaćim mlijekom te ostalim domaćim proizvodima: sirom, kobasicom, pekmezom i svježe ispečenim kruhom. Hvala još jednom na krasnom druženju!

3.abc učiteljice: Melita, Manuela i Renata

Anamarija Lepčin i Ana Sviben u narodnim nošnjama

FESTIVAL DJEČJE KAJKAVSKE POPEVKE - ZLATAR 2008.

Već 26 godina OŠ Oroslavje sudjeluje na Festivalu dječje kajkavske popevke. Na festivalu sudjeluju djeca kao autori glazbe, teksta i kao izvođači. 21. 9. 2008. godine festival je održan u Sokolani. OŠ Oroslavje sudjelovala je pjesmama „Snieg, snieg“ i „Moj dedek“. Autorica pjesme „Snieg, snieg“ je Valentina Horvat iz 7. a razreda, uglazbili su ju Borna Jelačić, Filip Dogan, (7.b), Judita Motočić i Lea Španiček (7.c), a izvele su je Ana Sviben i Anamarija Lepčin (8. b). Autor pjesme „Moj dedek“ je Matija Oremuš koji ju je također i uglazbio. Izvođači pjesme su Maja Vdović i Karlo Gmaz iz 7.c razreda. Po mišljenju domaćina naj - pjesma bila je „Moj dedek“.

Marija Frinčić

ZNAČAJNI DOGAĐAJI U 1. A RAZREDU U PRVOM POLUGODIŠTU ŠK. GOD. 2008./2009.

4

Prvi dani u školi 1. a razreda protekli su u uzbuđenju i iščekivanju. Veselili smo se priredbi organiziranoj u čast nas prvaka. Došli su i roditelji koji su bili još uzbuđeniji od nas. Sve je proteklo u ugodnoj atmosferi pa smo odmah prvi tjedan marljivo učili i radno krenuli u novu školsku godinu.

Proslavili smo i Hrvatski olimpijski dan. Natjecali smo se s učenicima 1. b razreda u štafetnim i momčadskim igrama. Svi smo pobijedili!

Stigla je i jesen. Nakon šetnji u prirodi i igara u oroslavskom parku 17. 10. 2008. obilježili smo Dane kruha i jesenskih plodova. Kroz integrirani oblik rada upoznali smo razne pekarske majstorije naših mama. Sve je bilo „njami“ „njami“. Živjele naše mame!

Miffy! Nestašna zečica! Kazališna predstava! U Zagrebu! Najveće uzbuđenje dosada. Predstava je bila izvrsna, a našem uzbuđenju nije bilo kraja. Dobili smo i poklone Gradskoga kazališta „Trešnja“. Idemo opet!

Božićna radionica bila je vrlo uspješna. Izradili smo jaslice od gline. Sudjelovale su i mame i tate. Dobili smo prava mala umjetnička djela. Bravo mi!

Maaškkaree! Bili smo: batmani, spidremani, vile, klaunovi, vragovi, sirene, princeze, x manovi, duhovi, kosturi, bubamare, snjegovići, zečiči, indijanke...

Idejama nikad kraja...

Na jedan dan postali smo batmani, vile, sirene...

ĐACI PRVACI U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

Učenici 1.b i ...

U knjižnicu su došli đaci prvaci (učenici 1.a i b razreda) i njihove učiteljice.

Dočekale su ih dvije slikovnice. Jedna lijepa i uredna koju su čitala djeca koja se znaju brinuti o knjigama i druga, neuredna i pošarana, s ušima.

Igrokaz o slikovnicama pod nazivom „U knjižnici“ izveli su polaznici knjižničarske skupine: Valerija (uredna slikovnica), Marta (neuredna slikovnica) i Viktor (pripovjedač). Hvala, knjižničari!!!!

Prvačićima se igrokaz jako svidio. Velikim pljeskom nagradili su naše glumce.

Nakon okrijepe, bombončića i sokića, knjižničarka je upisala učenike u školsku knjižnicu. Upis je besplatan, a svatko je dobio člansku iskaznicu sa svojim imenom.

Što je to knjižnica, čemu služi, koje aktivnosti pruža i tko u njoj radi, učenici su saznali iz razgovora s knjižničar-

kom. Iznenadili su se čuvši da u knjižnici mogu i crtati, gledati crtiće, igrati društvene igre, čitati časopise i slikovnice, pisati zadaću i kreativno provoditi svoje slobodno vrijeme.

A što su još naučili? Kako posuditi i vratiti knjigu, što knjige vole, a što ne vole. Naravno, razgovaralo se i o lijepom i pristojnom ponašanju u školskoj knjižnici.

Završni dio sata bio je namijenjen onome što djeca najviše vole, crtanju.

Nacrtali su sve što su vidjeli, čuli i saznali o školskoj knjižnici.

Sada njihovi likovni radovi krase pano školske knjižnice.

Valentina Mokrovčak, školska knjižničarka

... 1.a u školskoj knjižnici

DODJELA NAGRADA ZA NAJČITAČE 2009. GODINE

U četvrtak, 13. 11., u kongresnoj dvorani hotela Zagi održana je dodjela nagrada za najčitače tekuće godine. Dodijeljene su nagrade u različitim kategorijama: obitelj najčitač, ženska osoba najčitač, muška osoba najčitač te tinejdžer najčitač. U svakoj kategoriji dodijeljene su tri nagrade! Oni nama poznati su, naravno, tinejdžeri! Prvu nagradu, kao i protekle tri godine, osvojila je Valentina Krušelj. Drugu nagradu osvojila je Jasna Španec, dok je treću (na koju smo posebno ponosni) osvojila Marija Frinčić, učenica osmog razreda! Bravo, cure i samo tako nastavite!

Lucija Cvetko

DANI KRUHA

U školskoj knjižnici velika skupina dječjeg vrtića Cvrkutić, njihove tete i knjižničarka obilježili su Dane kruha. Knjižničarka im je ispričala priču o Ani i njezinom kruščiću, a vesele dječje ručice marljivo su crtale svoje kruščiće. Nasmijana lica obećala su da će ponovno posjetiti školsku knjižnicu.

Valentina Mokrovčak, školska knjižničarka

“Cvrkutići” u školskoj knjižnici

Proslava Dana kruha u 1.a razredu

KRUH I MIR SU POTREBNI SVIM LJUDIMA

Mislim da svi ljudi trebaju kruh i mir. Kruh će nahraniti sva gladna usta ovog svijeta. Prekinut će sva gladovanja širom svijeta. Svi će imati hrane, mali i veliki, bogati i siromašni. Mir će prekinuti sve ratove. Onesposobit će tenkove, migove, ratne brodove... svi će biti nasmijani i veseli. Neće biti oružja i ubijanja. Ljudi će živjeti u sreći. Imat će hrane i vode koliko žele i trebaju. Kruh i mir trebaju svi ljudi, zato ne bacajte kruh i ne remetite mir.

Ivan Novosel, 4.r PRO Krušljevo Selo

USVOJILI SMO DUPINA MUSH

(PROJEKT KOJI JE TRAJAO OD LISTOPADA 2007. DO KOLOVOZA 2008.)

Nakon puno truda i radionica tijekom godine, održali smo prodajnu izložbu u Stub-klubu u Stubici u prosincu 2007. Izložba je bila otvorena u adventu. Održali smo jateljima i poznanicima. Sve je bilo tome u Zagorskom listu).

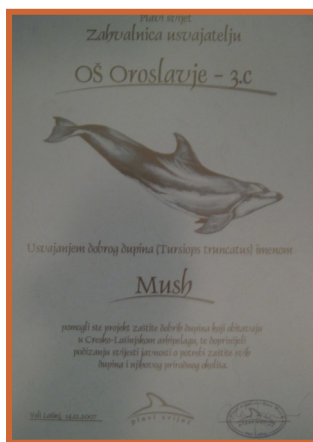
Cilj nam je bio sakupiti potreban pomoći volonterima u očuvanju Sakupili smo i više nego dovoljno za svijeta“. Dobili smo osobnu iskaznicu i zahval-Ostatak novaca potrošili smo za kupšampanjac, sokove, grickalice i os-No, tu nismo stali. Na satu prirode našeg dupina kredom u boji. Naše dupina.

Svi naši radovi bili su postavljeni na

Mnogi turisti, domaći i strani, mogli Tužni smo što i sami nismo mogli Veli Lošinj i nije tako blizu.

Lova, lova...! Sretni smo ipak što su možete pogledati.

Nadamo se da će biti još ovakvih velikih i dugotrajnih projekata na našoj školi.

Zahvalnica učenicima 3.c (sada 4.c razreda)

iznos za usvajanje dupina lošinjskog arhipelaga i tako dupina.

tu akciju te smo uplatili potreban iznos na račun „Plavog kaznicu našeg dupina s fotografijom. Zove se Mush. nica za usvojitelje krasi i danas našu učionicu.

nju zavjesa za učionicu i za razrednu fešticu uz dječji tale slatke stvari.

učili smo o našem moru, a na likovnom smo slikali radove poslali smo na izložbu u Veli Lošinj uz Dan

toj izložbi prve nedjelje u kolovozu 2008.

su vidjeti naša remek-djela.

prisustvovati toj izložbi, no lova je bila glavni krivac jer

nam dobri volonteri poslali fotke s te izložbe pa ih i vi

2009.

ZAGORSKI KRUHEK

Vjutre v Zagorju
se furt peče kruhek.

I liepe diši,
i liepe zgledi.

Gda ga probaš,
srce ti se stopi.

Nemreš mu odoleti.

Poješ ga v jutre,
dober ti je den.

Poješ ga v večer,
dober ti je sen.

Babica ga zgnjete,
spretnami rukami,
v krušne peči,
v žerafke ga speče,
s koruze, šenice
i raži semlene.

LEONARD LONČAR

KAZALIŠNA PREDSTAVA

Isječak s predstave

ĐAČKA MISA

U ponedjeljak, 8. rujna, u Crkvi Blažene Djevice Marije održana je đačka misa. Misu je predvodio svećenik Franjo Ječmenica koji je dvadeset i dvije godine radio kao misionar u Africi. Osim njegovih zanimljivih priča, učenici osmih razreda, budući krizmanici, izmolili su kratke molitve za učitelje, dobre ocjene, igru... Nadajmo se da će nam ova godina proteći lijepo i uspješno.

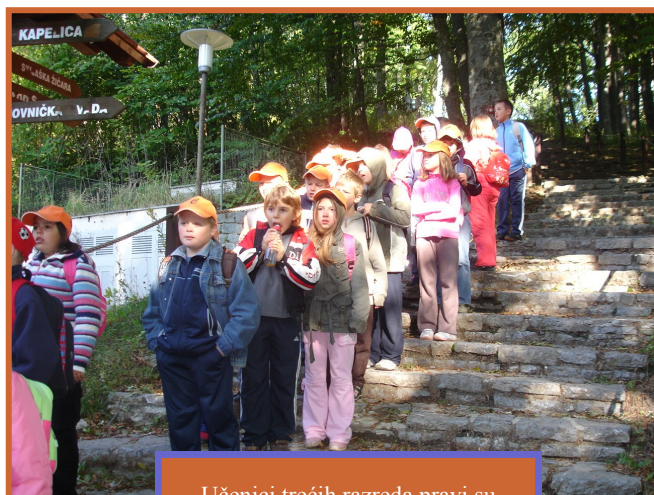
Lucija Grabušić

Na đačkoj misi pozorno slušamo

NA SLJEME, NA SLJEME...

30. rujna 2008., učenici trećih razreda odlaze na terensku nastavu na Sljeme. Usvojena znanja u nastavi prirode i društva o orijentaciji i snalaženju u prostoru primjenjuju u prirodi. Pomoću kompasa utvrđuju položaj svog zavičaja. Najljepši vidik prostirao se s najvišeg vrha od 1033 metra kod televizijskog tornja. Šetnjom kroz šumu, od televizijskog tornja do Hunjke, zastajali smo kod panjeva i orijentirali se pomoću mahovine. Nažalost, nismo pronašli gljive, a ni kestene, no uživali smo na svježem zraku, u krasnoj prirodi i na taj način obilježili Dan čistih planina.

Učenici trećih razreda pravi su ljubitelji prirode

3.abc, učiteljice Melita, Manuela i Renata

„SASVIM SAM POPUBERTETIO“

Peti i šesti razredi, 10. veljače 2009., posjetili su Gradsko kazalište „Žar ptica“ u Zagrebu i pogledali predstavu „Sasvim sam popubertetio“ prema istoimenoj knjizi Sanje Pilić. U glavnim ulogama bili su Jan Kerekeš (Luka), Franka Klarić (Zvezdana), Mia Biondić (Mirjana) te dr.

Roman je dramatisirala Marijana Fumić, a redateljica predstave je Aida Bukvić. Scenograf i oblikovatelj rasvjete je Ivo Knezović, kostimografkinja Mirjana Zagorec, a skladatelj Damir Šimunović. Radnja se vrti oko Luke koji ide u osmi razred i mama ga natjerava da ispravi ocjene u školi te da odabere koju će srednju školu pohađati. Uz to, on uopće ne zna u koju je curu zaljubljen. Nakon mnoštva problema zaljubi se u Mirjanu koja je zbog njega smršavila. Uspio je i rastavljenju majku spojiti sa susjedom Wellerom, a životni moto mu je: „Ne budi mrkva“.

Dražen Lež

KAKO SMO OBILJEŽILIMJESEC HRVATSKE KNJIGE I MJESEC ŠKOLSKIH KNJIŽNICA

KVIZ: NOVELA OD STANCA

Deseti i jedanaesti mjesec posvećeni su hrvatskoj knjizi i svim knjižnicama u Hrvatskoj. Kao i ostale škole, i mi smo značajno obilježili Mjesec hrvatske knjige i Mjesec školskih knjižnica.

U školskoj knjižnici proveo se kviz za poticanje čitanja u čast Marinu Držiću. U kvizu su sudjelovali članovi knjižničarske i literarno-recitatorske skupine. Pročitali smo Novelu od Stanca i odgovarali na pitanja o djelu. Neka pitanja bila su smiješna pa smo se i malo zabavljali. Naša knjižničarka je sve popunjene upitnike poslala u Hrvatski centar za dječju knjigu tako da su svi bili uključeni u javno izvlačenje. Pobjednica naše škole je Mihaela Visinski, učenica 8.a razreda. Bravo!

Naša pobjednica, učiteljica Vesnica Kantoci i knjižničarka prisustvovala su svečanom proglašenju u Zagrebu. Tom prigodom izvedena je kazališna predstava „Play Dundo“ prema Držićevoj *Noveli od Stanca*.

Mihaela Visinski na završnoj svečanosti kviza u Zagrebu

8

Što je novo?

KVIZ: HRVATSKE BAJKE I BASNE

Za učenike trećih i četvrtih razreda knjižničarka je organizirala kviz pod nazivom „Hrvatske bajke, basne i šaljive narodne priče“. Učenici su pročitali *Ilustrirane hrvatske bajke*, *Vuk i janje: hrvatske basne i priče o životinjama* i *Šaljive narodne priče*. Sva postavljena pitanja u kvizu uspješno su dobila odgovore što je dokaz da su bajke i basne zaista pročitane.

KNJIŽEVNI SUSREĆ

Imali smo i književni susret sa Zvonkom Todorovskim. Razgovor s književnikom bio je zanimljiv, pun mudrih misli o knjigama i jako zabavan. Nasmijali smo se njegovim mladenačkim vragolijama. Saznali smo mnogo o piščevom djetinjstvu, zašto se odlučio za pisanje knjiga, kako piše knjige, gdje traži motivaciju i što radi u slobodno vrijeme. Njegove knjige *Plavi trubač* i *Mirakul od mora* jako su tražene u našoj školskoj knjižnici.

Valentina Mokrovčak, školska knjižničarka

2009.

EKO RADIONICA NA INTERLIBERU

Na Interliberu, na štandu „Mozaik knjige“ održala se eko radionica na koju nas je pozvala naša knjižničarka. Sudjelovali su polaznici novinarske i knjižničarske skupine. Izrađivale su se životinje od otpadnog materijala (stari papir i stare kutije, čepovi, stari letci...). Neke od izrađenih životinja bile su: kornjača, konjić, štakor, žirafa... Sve životinje poslane su na natječaj časopisa „Moj planet“. Konjić, kojega su napravile cure iz 5.b razreda, nagrađen je. I baš je zaslužio nagradu jer, ne samo da je bio lijep, nego je imao je i svoju štalicu. Cure su se zaista potrudile. Fotografija konjića izašla je i u časopisu Moj planet, a naša je školska knjižnica dobila na dar enciklopediju 1000 čuda prirode i svakodnevno je u našim rukama.

Matej Kralj i Dražen Lež

Kad se male ruke slože...

- sve se može, sve se može

Knjižničari na Interliberu

„GEA“ I INTERLIBER 2008.

U četvrtak, 13. 11. 2008., posjetili smo Interliber – sajam knjiga na Zagrebačkom velesajmu. Zabavljali smo se, a najzabavnija i najnapetija bila je (zbog čega smo više - manje i išli) nagradna igra „Gea“! To je kartarska igra u kojoj svaki igrač dobije po četiri karte. Karte se odnose na neke države u svijetu i sadrže podatke o površini, broju stanovnika, glavnom gradu i BDP po stanovniku. Kada igrač baci kartu, mora reći na što igra, npr. na broj stanovnika. Ostali igrači potom bace kartu, i čija karta iznosi najveći broj stanovnika između ostalih karata, taj uzima karte. Tko ima najviše karata, pobjednik je! Došla sam do polufinala, a malo više sreće imao je moj prijatelj Viktor. Viktor je osvojio izvrsno 3. mjesto. Školska knjiga je svim sudionicima igre podi-

jelila utješne nagrade i zahvalnice. Naša knjižničarka ponosno nas je fotkala i blistala od sreće... (i bila je jako lijepa).

I da znate, slikali smo se za Zagorski list i bili smo na televiziji.

Kada je završila nagradna igra, otišla sam sa svojim prijateljicama u razgledavanje štandova Školske knjige, Mozaika, Profila... Bilo nam je super! Zabavljali smo se, izgubili se, kupili najviše knjiga.. Ovo je bio najbolji, najzabavniji, sve naj, naj... Interliber! Jako sam zadovoljna, ne samo nama, već i najboljom osobi u našoj knjižnici, naravno, našom knjižničarkom. Iskreno se nadam da ćemo i druge godine posjetiti Interliber i družiti se s djecom iz drugih škola.

Valerija Mihovljanec

MALI PROJEKT - PRIČE IZ DAVNINA I ŠEST MISLEĆIH ŠEŠIRA

(LEKTIRA NA DRUGAČIJI NAČIN)

Kad timovi poslovnih ljudi u uspješnim poduzećima žele brzo, a cjelovito raspraviti o nekom važnom pitanju, posluže se igrom Šest mislećih šešira.

Tako su učenici 6.a i 6.b razreda lektirno djelo I. B. Mažuranić *Priče iz davnine* obradili malim projektom igrajući igru Šest mislećih šešira. Podijelili su se u skupine po šestoro, napravili od papira šešire u šest boja: bijeloj, crnoj, žutoj, zelenoj, crvenoj i plavoj. Svaki je član odabrao jednu boju šešira. Za sat lektire pripremali su se mjesec dana, čitali priče, pravili bilješke, prikupljali podatke i sređivali ih. Na satu lektire članovi skupine imali su na glavi šešire te su mislili i govorili o temi (svom zadatku) onako kako zahtijeva boja njihova šešira. Tako su obradili šest priča, objedinili rezultate svoga rada te predstavili plakat o I. B. Mažuranić s manje poznatim podacima iz njezine biografije. Na kraju su zajednički zaključili da su Priče iz davnine, ujedno priče našeg doba, da su sasvim NAŠE, DANAŠNJE.

A kako su izgledali i mislili šeširići, pogledajte na fotografiji.

Na satu lektire može biti i zabavno

Vesnica Kantoci, učiteljica hrvatskoga jezika

„SAD JE COOL, SAD JE IN - BRILJANTIN“

10

Što je novo?

Isječak s predstave

U utorak, 13. siječnja 2009. godine, učenici sedmih i osmih razreda naše škole posjetili su Gradsko kazalište *Komedija* i pogledali predstavu *Briljantin*. Predstava govori o životu učenika srednje škole u Americi šezdesetih godina 20. stoljeća. Također, mjuzikl *Briljantin* govori o problemima mladeži u Americi te o mogućnostima koje oni imaju u budućnosti. Mladićima je mogućnost baviti se

automobilima, a djevojke mogu jedino biti kućanice ili, u najboljem slučaju, kozmetičarke ili frizerke. I dok su mladići zadovoljni izborom koji je pred njih stavljen, djevojkama se baš i ne sviđa ideja da cijeli život provedu kod kuće. Glavni protagonisti, Danny i Sandy, proveli su nezaboravno ljeto zajedno, ne sluteći da će od jeseni krenuti u zajedničku školu. Kad se sretnu u školi, započinju njihove „nevolje“. Mjuzikl obiluje plesnim i pjevanim scenama, kao i humorom. Redatelj ovog mjuzikla je Igor Barberić, a u predstavi sudjeluju mnoga poznata lica s hrvatske scene. Mjuzikl je zapravo hrvatska verzija megapopularnog mjuzikla *Grease*, čiji su autori Jim Jacobs i Warren Casey, nastalog 70-ih godina prošlog stoljeća. Iz kazališta smo se svi vratili kući s odličnim dojmovima i s još jednim prekrasnim iskustvom.

Marija Frinčić

KNJIŽNICE

Knjižnice su nešto super, vjerujte mi. Ako zazirete od takvih mjesta, grдно griješite. To vam je mjesto gdje možete satima čitati bez da čujete: „Joj, daj se odlijepi od te knjige i radi nešto korisno, npr. perisude.“ Tamo posuđujete knjige ili pak čitate časopise i knjige i šćete između onih nevjerovatno privlačnih polica bez obzira što su nerijetko pune prašine. U knjižnicama postoje neka pravila: npr. morate biti u tišini. Ali, to ionako nije bitno jer u svojem svijetu

Ove su knjige stvarno zanimljive

mašte ionako vjerojatno negdje trćite ili se borite sa svojim omiljenim likom, ali ipak, ne želite da to znaju svi oko vas. Knjižnica nije mjesto gdje se održavaju trać-partije ili tako nešto. Ućlaniti se u knjižnicu nešto je zbilja jednostavno: samo morate doći tamo i reći: „Želim se ućlaniti.“ I to je sve. Još ćete morati dati i koju kunu, ali to i nije neki veliki izdatak s obzirom na to što vam se time pruža. Vjerujte mi, to se isplati. Ućlanite se u knjižnicu i vidjet ćete da je sve što sam napisala toćno. Stoga, brzo u knjižnicu, zgrabite knjigu i utione u ćarobni svijet ćitanja i mašte.

Marija Frinćić

AH, TA ŠKOLA!

Svake godine u našoj školi održava se LIDRANO. To je smotra na kojoj se natjeću djeca koja idu na dramske i recitatorske grupe u našoj školi.

Tako smo i ove godine, mi, 4. a razred, 15. sijećnja 2009., ponovno sudjelovali na školskom LIDRANU. Naš igrokaz se zove „Gđo bu remen stisnuć?“. On govori o životinjama koje se prepiru tko će stisnuti remen. Životinje pozivaju sve na šćednju. Ja sam bio novinar-dalmatiner. Imao sam malu tremu koja je ubrzo nestala. Na kraju je predstava dobila najjaći pljesak publike. Tek sutradan smo saznali da smo pobijedili i da idemo na županijsko natjecanje u Krapinu. Svi smo bili jako srećni zbog toga i nastojat ćemo puno vježćbati da budemo dobri i na županijskom natjecanju.

Donateo Sitarić-Knezić

ŠTO RADE KNJIŽNIĆARI?

Pitate se što rade knjižnićari? Pa, evo vam odgovora. Mi, knjižnićari, radimo poslove koje radi i knjižnićarka. Posuđujemo knjige korisnicima, slaćemo knjige na police, lijepimo džepiće i datumnike na novo kupljene knjige, uređujemo tematski pano knjižnice i sudjelujemo u pripremama oko književnog susreta. Za ućenike prvog razreda pripremili smo igrokaz „U knjižnici“. U 11. mjesecu posjetili smo sajam knjiga – Interliber. Tamo smo sudjelovali u eko radionici i kartaškoj igri „Gea“. Uz pomoć knjižnićarke proveli smo istraćivaćki rad „Naša mala knjižnica“.

Mislite da nam je dosadno? Nipošto. U knjižnici se uvijek smije i radi, piše i crta i, naravno, ćita. Pa tko onda ne bi htio postati knjižnićar?!

Vikćtor Gredićak

DAN IGARA

U petak, 19. rujna 2008., DND Oroslavje organiziralo je Dan igara. Uz želju da to bude velik i radostan događaj za sve klinge i klingeće, pripremili su pet igara u kojima je vaćno sudjelovati, a ne pobijediti! Igrale su se sljedeće igre: „S nosa na nos“ u kojoj je pobijedio 4.c, „Jabuka na stolcu“ u kojoj je pobjeda pripala Idi Mikulić iz 4.a, „Na carskom stolcu“ uz pobjedu 3.c, u igri „Jedan stolac manje“ pobjedu je uzela Marina Posavec iz 5.c te „Skakanje u vrećama“ gdje je pobijedio 4.a! Budući da pobjeda nije vaćna, svi su se predobro zabavili i na kraju dobili slatke poklon paketiće! Bravo za sve!

Lucija Cvetćko

ISTRAŽIVAČKI RAD: NAŠA MALA KNJIŽNICA

Ove školske godine naša knjižničarka je oformila skupinu Veliki knjižničari. Mi, Veliki knjižničari, zajedno s knjižničarkom pridonosimo radu školske knjižnice. Naš prvi zadatak bio je istražiti našu školsku knjižnicu. Istraživački rad smo nazvali „Naša mala knjižnica“. Cjelokupni rad nadzirala je školska knjižničarka, ali nam je i puno pomagala.

O našoj školskoj knjižnici otkrili smo mnoge tajne, a u ovom radu iznijet ćemo one najvažnije.

Naša školska knjižnica pravi je izvor informacija i znanja za nas učenike i učitelje. Ona je mjesto okupljanja i provođenja slobodnog vremena. U knjižnici se poštuju prava korisnika, ali

se korisnike podsjeća i na njihove obveze.

Želite li raditi u školskoj knjižnici, morate završiti studij bibliotekarstva kao naša knjižničarka.

Na početku školske godine školska knjižničarka izradi godišnji plan i program. U njemu piše koje sve poslove obavlja školska knjižnica i kada. Nismo znali da se u knjižnici radi tako puno različitih stvari.

Knjižničarka upoznaje učenike s knjigama i knjižnicom te im pomaže pri izboru knjižne građe. U školskoj se knjižnici provodi program „Informacijska pismenost i poticanje čitanja“ za

sve učenike. Tako se učenici uče samostalno orijentirati u knjižnici, upoznaju se s poslovanjem i organizacijom školske knjižnice, prepoznaju referentnu građu i načine njezine uporabe, pronalaze knjige na polici uz pomoć signature, pretražuju pomoću UDK-e i još mnogo toga.

Školska knjižnica je uključena i u rad Hrabrih kreativaca. Kreativci prikupljaju starinske recepte za svoju Blagdansku kuharicu, a u likovnom kutiću su oslikali pisanice na svili.

Za učenike koji imaju teškoće u čitanju

Knjižničarka redovito obavještava korisnike koje su nove knjige kupljene.

Pitate se koliko ima knjiga u knjižnici? Učenički fond broji 3360 knjiga, a učiteljski 996 knjiga. Knjižničarka je započela i s informatizacijom školske knjižnice.

Naša školska knjižnica sudjeluje u obilježavanju obljetnica značajnih osoba i događanja. Nedavno smo obilježili Međunarodni dan materinjeg jezika, a za Valentinovo smo postavili izložbu knjiga s ljubavnom tematikom.

Redoviti gosti naše knjižnice su književnici. Upoznali smo Sanju Polak, Hrvoja Kovačevića, Miru Gavranu, Zvonka Todorovskog, Božidara Prosenjaka, Jadranka Bitenca.

Knjižničarka se brine da učenici naše škole redovito posjećuju ka-

zališta, muzeje, sajmove knjiga i knjižnice u Zagrebu.

Naši učenici često posjećuju i Gradsku knjižnicu Oroslavje. Mislimo da će nas sljedeći zadatak odvesti baš u tu knjižnicu.

Uglavnom, puno smo truda uložili u naše istraživanje, puno smo saznali, a što je najvažnije, učili smo kroz igru i s osmijehom na licu.

Veliki knjižničari

Veliki knjižničari

ili jednostavno ne vole čitati, u knjižnici se organiziraju satovi poticanja čitanja. Knjižničarka odabire bajke te ih prilagođava kako bi ih učenici lakše pročitali i tako zavoľjeli čitanje.

Školska knjižnica surađuje s učiteljima, ravnateljem, pedagogom i defektologom pri nabavi svih vrsta knjižne građe. Nabavljene knjige, filmove, CD-e potrebno je stručno obraditi i zaštititi. Građa se upisuje u knjigu inventara, a kada se knjiga ošteti ili izgubi, potrebno ju je otpisati.

2009.

Crosseri s profesorom M. Banožićem

CROSS

U srijedu, 19. listopada, u Krapinskim Toplicama održalo se prvenstvo Krapinsko-zagorske županije za osnovne i srednje škole u crossu (trčanje). Naši su učenici napravili solidne rezultate. U kategoriji 5. i 6. razreda naši su dečki bili 5., a cure 4. U iznimno teškoj kategoriji 7. i 8. razreda dečki su zabilježili odlično 3. mjesto ukupno, dok moramo istaknuti Nikolu Leškovića koji je pomeo sve pred sobom i odnio zlato. U istoj kategoriji cure su završile na solidnom 12. mjestu. Na kraju dana naši su natjecatelji zaključili da je bilo teško, ali da je najvažniji natjecateljski duh i prijateljstvo koje smo stvorili s ekipama drugih škola.

Mihaela Visinski, 8.a

Naši biatlonci

OBILJEŽAVANJE HRVATSKOG OLIMPIJSKOG DANA

Prije 17 godina u zagrebačkom hotelu Esplanade održana je osnivačka sjednica Hrvatskoga olimpijskog odbora (HOO). Sjednicom je predsjedao predsjednik Inicijativnog odbora Ivan Kern, a članovi osnivači bili su predstavnici 29 nacionalnih sportskih saveza olimpijskih sportova i po jedan predstavnik Hrvatskog društva sportskih novinara, Sekcije za sportsku medicinu Hrvatskoga liječničkog zbo-

U svakom sportu treba malo i predaha

ra i Fakulteta za fizičku kulturu Sveučilišta u Zagrebu.

Privremeno priznanje Međunarodnoga olimpijskog odbora (MOO) uslijedilo je 17. siječnja 1992. što nam je omogućilo sudjelovanje na zimskim olimpijskim igrama u Albertvilleu i na ljetnim igrama u Barceloni. Konačno priznanje uslijedilo je 24. rujna 1993. godine.

Zbog toga smo i mi u OŠ Oroslavje 10. rujna obilježili taj dan. Natjecali su se učenici od 5. do 8. razreda u rukometu (cure) i nogometu (dečki)! Također velika većina učenika i učitelja taj dan obukla je bijele majice.

Lucija Cvetko

LJETNI BIATLON

U subotu, 20. rujna 2008., naši su biatlonci bili u Delnicama na otvorenju nove biatlon staze i biatlon kampa. U sklopu otvorenja održala se i ljetna utrka biatlonaca. Naši su napravili solidan rezultat. Jurica Veverec osvojio je odlično 1., Mihaela Visinski 2., Marko Šturlan 3., Yvonne Mrzljak 6., a Ena Mikulić 7. mjesto.

Mihaela Visinski

REZULTATI ROLERAŠA

U subotu, 8. studenoga 2008., oroslavski su roleraši išli u Rijeku na proglašenje cjelokupnog poretka u ljetnoj ligi. Državna prvakinja u ski-rolanju je Ana Frinčić koja u svojoj kategoriji dijeli mjesto s Anikom Kožicom iz Brod Moravica. 2. u državi su Tomislav Češković i Jurica Veverec, dok je Mihaela Visinski zauzela 3. mjesto. Posebno ćemo istaknuti Darka Škreblina koji je prvak države u seniorskoj kategoriji. Oroslavje je ukupno zauzelo 3. mjesto.

Mihaela Visinski

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ ŠAHA

Budući da su oroslavski šahisti veliki talenti, okušali su se i na županijskom natjecanju održanom 16. siječnja 2009. te se odlično zabavili, i ono najvažnije, markirali iz škole (samo se šalim). Dakle, uz jedno predivno iskustvo, odlični dečki (Alen Šebalj, Antonio Paun, Filip Dogan i Romario Žegrec) osvojili su treće mjesto uz brončane medalje i pehar, a još bolje cure (Judita Motočić, Vinka Potočki i Lucija Grabušić) osvojile su drugo mjesto, srebrne medalje te se plasirale na međuzupanijsko natjecanje koje je održano 21. siječnja u blizini Velike Gorice.

Lucija Grabušić

Vinka Potočki, Judita Motočić,
Mihaela Visinski te Lucija Grabušić

1. ŽUPANIJSKI SUSRET MREŽE

Iva Šefček, Vinka Potočki, Ena Mikulić i Doris Lovrenčić

U ponedjeljak, 24. listopada, u Brestovcu Orehovečkom, točnije u PŠ Orehovica održao se prvi županijski susret Mreže. Na susretu su škole predstavljali učenici i učenice petih i šestih razreda. Iz naše škole to si bile Doris Lovrenčić, Ena Mikulić, Vinka Potočki i Iva Šefček.

Nakon okupljanja u PŠ Orehovica, ravnatelj i učenici škole pozdravili su svoje goste uz kulturno-umjetnički program. Slijedila je podjela djece u timove koji su kreirali tekst i pjesme, fotografirali i zaključivali na jednu od zadanih tema.

Teme su bile: *Team foto*, *Eko foto* i *Sklad čovjeka i prirode*.

Izvršenjem zadataka slijedilo je predstavljanje uradaka, a potom ručak, razne igre te podjela priznanja i zahvalnica. Jedva čekamo još ovakvih susreta.

Lucija Grabušić

Pedagoginja škole, Brigita Gmaz,
Lucija Grabušić i ravnatelj

II. SUSRET MREŽE ŠKOLA BEZ NASILJA

Budući da je naša škola prije četiri godine dobila titulu „Škola bez nasilja“, ove smo godine pozvani u Šibenik kako bismo i obranili tu titulu. Dakle, na II. susretu Mreže škola bez nasilja, održanom u hotelskom nasilju Solaris u Šibeniku, OŠ Oroslavje bila je među prvih 17 škola koja je potvrdila status „Škola bez nasilja“. Susret se održao 10. - 11. studenoga, a svaku pozvanu školu predstavljao je jedan učenik, roditelj, pedagog te ravnatelj škole. Iz naše škole predstavnica roditelja bilaje gospođa Brigita Gmaz, a predstavnica učenika Lucija Grabušić. U „Hotelu Ivan“ bili su održani prigodni govori na temu vršnjačkog nasilja, a među velikim UNICEF-ovim „facama“ koje su održale govor našao se i ambasador dobre volje - Slaven Bilić. Tijekom susreta, za sve sudionike održane su prigodne radionice. Djeca su bila podijeljena u više timova pod vodstvom vo-

lonterki s Defektološkog fakulteta. Radili su se plakati na teme vršnjačke podrške, elektroničkog zlostavljanja te dizajna. Roditelji, pedagozi i ravnatelji škola također su imali razne radionice na teme iskustva djece pri korištenju interneta, očuvanja kvalitete, komunikacije u kriznim situacijama...

Sve u svemu, bilo je veoma zanimljivo i poučno.

Lucija Grabušić

Tamara Tomić, Dora Mlinarić, Zvonimir Ivanić, Vinka Potočki,
Judita Motočić, Iva Šefček, Dražen Lež

TURBO KREATIVCI

„Turbo kreativci“ su skupina darovite djece predmetne nastave OŠ Oroslavje koja djeluje u suradnji s Društvom naša djeca Oroslavje.

Prije nego su postali „Turbo kreativci“, polaznici skupine bili su dio „Hrabrih kreativaca“ – male skupine koja djeluje u sklopu programa „Rad s darovitim učenicima u razrednoj nastavi“. Skupina je započela s radom školske godine 2007./2008. i u početku ih je vodila Davorka Motočić.

Od 2008./2009. voditeljica skupine je Jelena Horvatek.

Dražen Lež

Skupina se sastaje jedanput tjedno u trajanju od sat i pol. Tijekom susreta polaznici su uključeni u različite radionice koje uključuju igre za poticanje mašte, kreativnosti i stvaralačkog rješavanja problema, matematičko-logičke igre, igre za razmišljanje, igre za socijalno učenje, konstruktorsko-modelarske radionice i informatičke radionice. Skupina trenutno broji petero stalnih polaznika: Dražen Lež, Judita Motočić, Martin Posavec, Tamara Tomić i Zvonimir Ivanić.

Jelena Horvatek

VALENTINOVO

Za sve zaljubljene dušice, a i one ostale, u našoj školi održana je projektna nastava povodom Valentinova. Dakle, naše marljive ručice pripremile su nekoliko simpatično-originalnih točaka kako bismo uveličali dan zaljubljenih.

Nastupao je naš zbor pod mentorstvom profesorice Brigite Filipović, učenici 5.b, 6.c, 7.c i 8.b razreda recitacijama i monolozima koje im je pomogla pripremiti profesorica Nataša Čičko, a bilo je i nekoliko zanimljivih i dražesnih PowerPoint prezentacija. Svoj doprinos dali su i učenici 1.b igrokazom "Štefica" koji nas je nasmijao do suza.

Uz nezamjenjiv provod, učenici, učitelji i roditelji otišli su kući zavidno obogaćujući najljepši dan na svijetu.

Marta Jagečić izvodi monolog *Jedini moj*

Lucija Grabušić

SRCE MI JE
FKRAL

Ima jen dečko h škole kaj mi se fest dopada. Of tjeden me je jake srdil: pod odmorom me je

za lasi potezal, kad sam biežala,

nogu mi je postavil. Ščera mi je i puža h cipelu del.

Jake sam na njega kričala.

A zapraf, pokazati mu nisam štielea da jedva čakam kakvu mi bu

nazaj glupost složil.

Maja Jelačić, 5. a

Učenici 4.c za
Valentinovo su ...

VOLJETI JE
LAKO

Odrasli kažu "Ljubav je teška ",ja im kažem "To je greška ".Uvijek ću misliti da nije tako, jer ja volim vrlo lako: koku što jaje daje, psića što glasno laje, cvijet u travi, zvrk u jednoj glavi, baku sa štapom, djeda sa kapom. Eto tako, voljeti je lako.

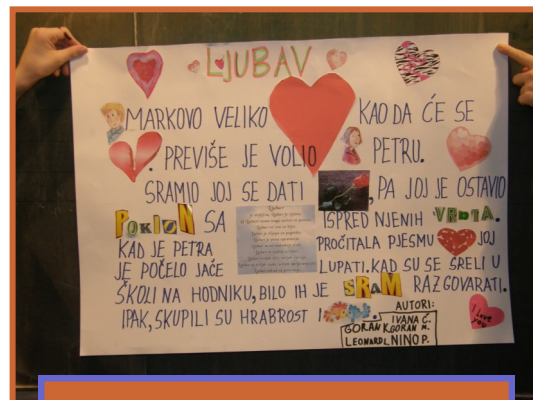
Andrej Ivić, 4. c

LJUBAV

Kad te sretнем
srce mi se sledi,
a noge klonu.
Znam, to je ljubav –

jer ni jednu
riječ
prozborit
ne mogu.

Petra Španec

... izradili zanimljive plakate u
kreativnoj radionici

POSJET DRAGIH NAM PRIJATELJA IZ TOPLICE

Samo dan nakon Valentinova, 15. veljače, u školi i crkvi posjetili su nas učenici OŠ pri Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju Krapinske Toplice. Budući da se u istom tjednu obilježavao i Dan bolesnih i Dan zaljubljenih, kao i već nekoliko godina za redom, imali smo priliku družiti se s djecom s posebnim potrebama. Nakon mise u crkvi Uznesenja BDM, otišli smo u našu školu gdje su marljive ručice članica udruga Hrvatska žena i Oro goro majstori pripremili mnoge slastice za goste! Ovom prigodom učenicima su podijeljeni zbornici Hrabrih kreativaca i sitnice koje su izradili učenici naše škole! Uz dobru glazbu, smijeh i ugodno društvo druženje se odužilo do popodnevni sati!

Lucija Cvetko

Zajednička fotografija s dragim gostima

KNJIŽEVNI SUSRET S HRVOJEM KOVAČEVIĆEM

23.2.2009. u školi smo imali književni susret s Hrvojem Kovačevićem. Ovaj mjesec smo za lektiru čitali „Tajnu mačje šape“. Pisca sam zamišljao posve drugačije. Rekao je da živi u Stubičkim Toplicama. Rodom je iz Požege u kojoj je živio do svoje 18. godine. Piše knjige za djecu i

odrasle, drame i priče. Svi smo bili znatiželjni i postavljali mu razna pitanja. Saznali smo mnogo o njegovom životu i radu. Vrijeme koje smo proveli s njim brzo mi je prošlo. Na kraju smo mogli kupiti njegove knjige: „Tajna tužnog psa“, „Tajna ribljeg oka“, „Tajna zlatnog zuba“ i „Tajna graditelja straha“. Ja sam kupio knjigu „Tajna tužnog psa“.

Uvijek rado viđeni gost u našoj školi - Hrvoje Kovačević

Pisac mi je napisao i posvetu:

„Za dragog Donatea od
Hrvoja Kovačevića!“

Hvala književniku.
Rado ću se sjećati tog susreta.

Donateo Sitarić-Knezić

17

JADRANKO BITENC U NAŠOJ ŠKOLI

Naše malo mjestašce posjetio je književnik Jadranko Bitenc. Taj veličanstveni događaj zbio se 11. ožujka u našoj školskoj knjižnici. Na susretu su se našli učenici od petog do osmog razreda, učiteljice hrvatskog jezika, knjižničarka i, naravno, naš gost, Jadranko Bitenc. Nakon kratkog uvoda koji su pripremili mladi knjižničari, književnik je „razvezao“ o svom djetinjstvu, knjigama, ljubavi, općenito o životu, putovanjima, srednjoj školi pa opet o ljubavi i ženama, i tako malo po malo, nakon mnogo postavljenih pitanja i mnogo opširnih odgovora, zazvonilo je zvonce. Učenici su morali otići na nastavu, a književnik je nakon potpisivanja svoje knjige „Twist na bazenu“ otišao kući i uputio se na partiju tenisa sa svojim frendovima. Satu zabave i zanimljivih priča došao je kraj-nažalost. Nadamo se da će nas književnik ponovno posjetiti.

Lucija Grabušić

Književnik nas je osvojio i svojim humorom

Što je novo?

KARNEVAL U OŠ OROSLAVJE

U utorak, 24. veljače, kao i svake godine, održan je ples pod maskama i izbor za najmaštovitije grupne i pojedinačne maske! Uz izbor maski i ples, dramska skupina DND Oroslavje izvela je igrokaz. Po mišljenju „stručnog“ ocjenjivačkog suda najbolje grupne maske bile su : KREMENKI (2.a), zatim RIBARI (4.b) te KUHARI (3.c). Za najbolje pojedinačne maske izabrani su: ZVONAR CRKVE NOTRE

DAME (Nikola Jagečić), KLAUN (Lovro Balaško) i MLADENKA (Marta Jagečić). Uz ove najbolje, naravno, mogli smo vidjeti i ostale maštovite maske od kojih su neke bile „u banani“! Čestitamo svima na pobjedi i nadamo se da su se barem jedan dan u izabranom liku proveli zaista divno! Do sljedećeg maskembala budite veseli i sretni...!

Lucija Cvetko

Najbolje maskirani učenici...

ŠTO JE BOLJE BITI?

Učenici 3.c napisali su svoja razmišljanja o tome što je bolje biti. Naravno, u dane karnevala sve je moguće. Pročitajte neka od njih...

BOLJE JE BITI DJEVOJČICA!

Mislim da je puno bolje biti djevojčica jer one nisu tako svadljive i ne tuku se. Dječaci su kao mali pijetlovi – stalno se tuku da dokažu tko je jači. Često pričaju prostote jer misle da ih to pravi važnima. Djevojčice imaju laganije razgovore i svađe.

Petra Barlović,

BOLJE JE BITI DJEČAK!

Dječaci mogu puno više ljenčariti. Nemaju toliko kućanskih poslova. Spretni su u raznim sportovima, a i spretniji su u obavljanju nekih poslova vani.

Dominik Pavlič

MAČKARE

Masku navlieči,
i liepe se oblieči.
Moreš biti princeza, vitez,
mak
ili pak mali morski rak.

To ti je prilika
nešči drugi biti,
i male, na čas
se od druge skriti.

Nije smeti dober biti,
nek sakakve huncutarije
treba delati,
i ljude plašiti.

Sandra Curi

... dobili su diplome

UČENICI OSNOVNE ŠKOLE OROSLAVJE ODLIČNI NA NATJECANJIMA

Naši učenici bili su na brojnim natjecanjima i postigli odlične rezultate. Bez obzira na postignuto mjesto, svaki je učenik ostvario velik uspjeh već samim sudjelovanjem na županijskom natjecanju. Svima im čestitamo te želimo još puno takvih uspjeha, a ovdje navodimo kratak pregled rezultata sa županijskih natjecanja po predmetima.

Iz hrvatskoga jezika 1. mjesto osvojio je Borna Jelačić iz 7. b razreda koji putuje na državno natjecanje u Zadar (mentorica Sanja Jelačić). Držimo mu fige.

Judita Motočić (7.c, mentorica Nataša Čičko) i Filip Dogan (7.b, mentorica Sanja Jelačić) dijele drugo mjesto iz hrvatskoga jezika dok je 3. mjesto u kategoriji osmih razreda osvojila Lucija Grabušić (8.b, mentorica Nataša Čičko).

Što se tiče likovne kulture rad Karla Gajskog iz 8.a razreda na županijskom natjecanju iz likovne kulture („LIK“) je od 461 likovnog rada uvršten među 61 (mentorica Blaženka Babić).

Iz njemačkog jezika Marko Gorupec (8.a, mentorica Gordana Čičko) osvojio je 2. mjesto, a Ana Sviben (8.b, mentorica Ana Hammer) osvojila je 4. mjesto. Iz povijesti učenici Anja Pepelko, Lucija Đermek, Lea Španiček, Karla Babić, Marija Jagečić, Judita Moto-

čić, Karlo Gmaz, Filip Mlinarić, Maja Vdović i Petra Pavlić (mentorica Andrijana Tomić) izradili su istraživački rad „Životni put i djelo industrijalca Milana Prpića“ te osvojili 2. mjesto. Iz geografije Dražen Lež (6.c) osvojio je 9. mjesto, a Marko Gorupec (8.a) 11. mjesto (mentor Augustin Flegar).

Na natjecanju iz kemije Filip Mlinarić (7.c) osvojio je 9. mjesto, Maja Vdović (7.c) i Dominik Podgajski (7.b) dijele 12. mjesto, a Valentina Horvat (7.a) 19. mjesto (mentorica Sanja Vidiček).

Iz vjeronauka (vjeronaučna olimpijada) 4. mjesto ekipno osvojili su Lucija Cvetko, Lucija Grabušić, Marija

Frinčić (sve učenice 8.b) i Karlo Gmaz (7.c) pod vodstvom mentora Ivana Hrena.

I na kraju, ali ne manje važno, natjecanje mladeži Hrvatskoga Crvenoga križa na kojem su učenici osvojili 1. mjesto na općinskom natjecanju (Karlo Gmaz, Lucija Grabušić, Dubravka Gredičak, Elizabeth i Valentina Horvat te Maja Vdović kao rezerva (mentorica Nada Faltac) koji putuju dalje na međuzupanijsko natjecanje u Varaždin.

Nataša Čičko

NISMO ZABORAVILI STIHOVE

U ponedjeljak, 30. 3. 2009. godine učenici 8.b razreda bili su na malom izletu. Naime, četiri učenice iz njihovog razreda prijavile su se na show „Ne zaboravi stihove“. Lucija Cvetko, Anamarija Lepčin, Valentina Ščitnik i Ana Sviben odlučile su osvojiti novac darovati Specijalnoj bolnici za dječje bolesti Donja Bistra. Kao podrška djevojkama išao je cijeli razred. Svi će, vjerujemo, pamtiti taj dan.

Marija Frinčić

Judita Motočić, Borna Jelačić, Filip Dogan i
Lucija Grabušić na natjecanju u poznavnju hrvatskoga jezika

NOVI SJAJ ŠKOLE

Na školi je obnovljena kompletna vanjska stolarija

Od ove školske godine naša je škola zablistala sasvim novim sjajem. Naime, u sklopu projekta energetske učinkovitosti s tvrtkom HEP ESCO i Krapinskom – zagorskom županijom, koje su financirale projekt, naša je škola ove školske godine dobila kompletnu unutarnju stolariju.

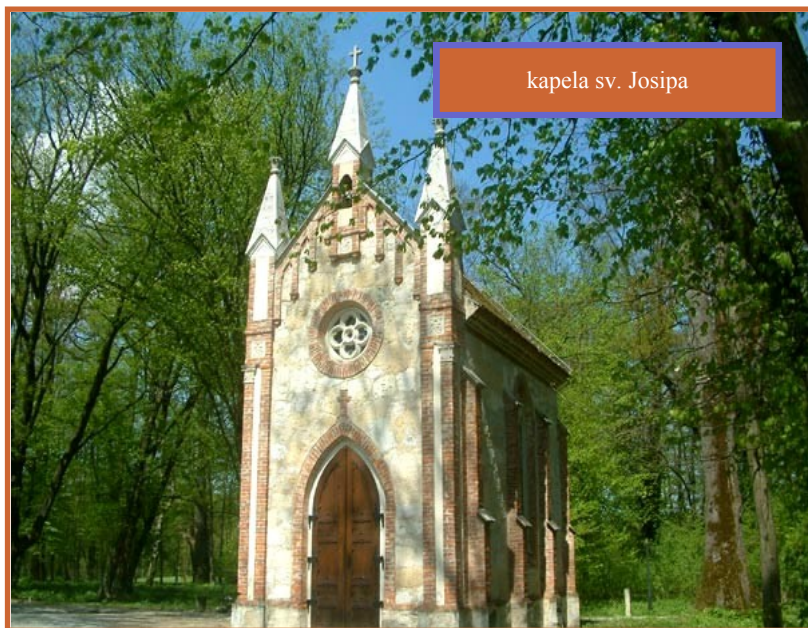
Također, za vrijeme ljetnih praznika šk. god. 2007./2008. izvršena je zamjena termostatskih ventila, a planira se još sanacija i izolacija krovišta (najvjerojatnije tijekom ljetnih praznika šk. god. 2008./2009.). Vrijednost obavljenih poslova je 1 026. 480, 92 kn.

Nataša Čičko

TERENSKA NASTAVA- NOVI DVORI

Učenici sedmih razreda ove su godine išli su u posjet Novim dvorima u Zaprešiću. Tamo su vidjeli grobnicu obitelji Jelačić, vršilnicu, kapelu sv. Josipa, teren za mini golf i ostalo. Nažalost, nisu mogli ući u Nove dvore zbog obnove. Nakon terenske nastave došli su u školu. U školi su crtali bana J. Jelačića, rješavali listiće vezane uz njega i imali prigodan tekst na njemačkom jeziku. Nakon obavljenog rada učenici su prezentirali svoje uratke.

Lea Španiček

kapela sv. Josipa

Isječak s predstave

DON QUIJOTE

Učenici sedmih i osmih razreda te učenici Srednje škole Oroslavje imali su priliku vidjeti predstavu Don Quijote kazališta Merlin u organizaciji Pučkog otvorenog učilišta Oroslavje. Predstava je trajala oko sat vremena. Glavni lik je Don Quijote od Manche, a predstava je napravljena po uzoru na roman kojeg je napisao Miguel de Cervantes. Radnja je vezana uz putovanje i avanture Don Quijota i njegovog slugu Sancha Panze.

Lea Španiček

KAK TO IDE S PROFESORIMA I UČENICIMA?

POSLUŠAJMO ŠTO O TOMU
KAŽU UČENICI:

L.G. (14 godina): „Mislim da se odnos profesora i učenika veoma promijenio, ali to se moglo i očekivati s obzirom da se društvo veoma promijenilo. Nekad je nastava bila puno ukočenija, učenici nisu smjeli ni pisnuti, a sada je zaista mnogo drugačije! U mojem razredu na nastavi vlada normalna, moglo bi se reći, opuštena atmosfera. Ponekad mi, učenici, pretjeramo. Profesori su tad ljuti, ali se mi smirimo. Priznajem, ponekad i sama pretjeram. Ali inače, imam dobar odnos s profesorima. Važno mi je da mi vjeruju. Nastojim izvršavati sve obaveze i dobro pisati ispite kako bih se pokazala u dobrom svijetlu!“

M. D. (14 godina): „Ja, kao i većina učenika, volim tolerantniji, nježniji i opušteniji pristup. Smatram da volja profesora ne bi trebala ovisiti o ocjeni. Takvog odnosa i pristupa ima malo, ali se pojavljuje. Profesori bi se prema učenicima trebali ponašati jednako, a ne ovisno o ocjenama, znanju ili sposobnostima. Kod takvih su nastavnika slabiji učenici uvi-

Čuli smo što o svemu kažu učenici. Budući da nam život donosi čudne događaje u kojima mnogo, mnogo puta svi znamo pretjerati, vjerujem da smo se svi našli u nekim neugodnim situacijama s našim dragim profesorima! Poslušajmo što na to kažu upravo oni...

M. B. (prof. TZK): “Svaki, baš svaki čovjek je veličanstveno, djelom zagonetno, sveto svijetlo, od Boga stvoreno i ljubavlju ispunjeno biće. Čovjek je jedinstvena i neponovljiva osoba. Nikada nije živio niti će ikada živjeti bilo tko tko bi bio isti kao netko drugi. Svatko od nas je poseban i drukčiji, originalan, beskonačno vrijedan i značajan. Ipak, unatoč svojoj originalnosti i veličini čovjek ne može živjeti bez drugih ljudi i odnosa s njima. Jedini pravi odnos s drugim ljudima je onaj koji je prožet ovom vječnom istinom: što smo, tko smo i kamo idemo. Odnos pun razumijevanja, pažnje i bezuvjetne ljubavi. Odnose između učenika i učitelja promatram isključivo u tom svijetlu. Mi, učitelji, posebno smo privilegirani da možemo biti aktivni sudionici u rastu i razvoju osobnosti mladih ljudi.

Puno puta nismo ni s v j e s n i veličine i ljepote, ali i odgovornosti našeg posla. Kad mi se desi da imam poteškoća u odnosu s učenicima uvijek pokušam razumjeti njega i njegov životnu

priču. Odmah sve krene nabolje. Nesretan i nezadovoljan učenik ne može biti dobar sve dok ne riješi probleme koji ga dovode u to stanje. Ponekad stvari krenu odmah nabolje. U dinamici života puno je neminovnih i neizbježnih padova, poteškoća i problema, ali to su na kraju krajeva sve šanse da rastemo i da se uzdizemo.

Postoji realna opasnost, ako ne tražimo i ne želimo prave stvari, da nam život prođe samo tako, bezvrijedno, u sljepoći i ispraznosti do bola. A izlaz je jedino da se uvijek iznova vraćamo u svoju pravu bit gradeći tako i odnos prema drugima.“

U školovanju, osim „prirodnih“ muka, postoje i one hodajuće - profesori! Prave katastrofe koje se javljaju u noćnim morama! Ali možda i nije sve tako crno! Profesori, kakvi god bili, samo su osobe koje također imaju osjećaje, svoje probleme, muke i sve ono što susreće ljude u životu! Učenici, takvi kakvi su, također prolaze kroz čudna razdoblja i nije im lako! No kako god bilo, ništa u životu ne opravdava, ni učenike ni profesore na bezobzirno, neljudsko i jednostavno nedopustivo ponašanje.

Na školskom dvorištu s učiteljicom Tajanom Petek

T. P. (učiteljica matematike): "U odnosu učenika i profesora važan je suradnički odnos, kao prvo i osnovno, a zatim i međusobno poštivanje. Važno je i to što jako volim svoj posao i pokušavam tu ljubav prema tako „teškom i omraženom“ predmetu prenijeti na svoje učenike! Nadam se da u tome uspijevam!"

Vau, kako su naši profesori samokritični! Zaista, mislim da su bili veoma iskreni!

U želji da vas uz neka osobna mišljenja mojih dragih sugovornika privučem, možda i uz neke stručne izraze i definicije, obratila sam se našoj školskoj defektologinji, prof. Aniti Šalec! Nadam se da će vam se ovo svidjeti!

DEFEKTOLOGINJA

„Čuvši da je tema ovog broja školskih novina «Odnos učenik – učitelj», prva slika koja mi je projurila kroz glavu bila je otprilike ovakvog opisa: učiteljica stoji, uspravno i pravilno (visoka, «šlank», srednjih godina, tamnoplave suknje do pola listova, bijela košulja s ogromnom ogrlicom, pomno i pravilno savita kosa u punđu, naočale na vrh nosa, oštre crte lica i grčevito skupljena usta); nasuprot nje sjedi učenik, također vrlo pravilno i uspravno (veličine «manji od makovog zrna», širom otvorenih očiju, ruke na stolu, stopala na podu, ni lijevo ni desno, na nogama prave, pravcane papuče, čedno i dolično obučen, izraz lica- apsolutna pozornost). E, da... i još jedan važan detalj te slike: muhe se posakrivale u svoje rupe i ne pada im na pamet da lete i zuje tijekom sata. No, kao što rekoh, to je bila prva asocijacija koja je ujedno i «sličica iz daleke prošlosti». Na sreću, danas to izgleda drugačije (što ne znači da je «današnja sličica» idealan prizor kakav bi trebao biti - čini mi se

da se iz jedne krajnosti prešlo u drugu).

Kako danas stvari stoje u školi (naročito našoj) po pitanju «odnos učenik – učitelj» vi, dragi učenici, najbolje znadete i zasigurno svatko od vas ima svoju «sličicu» i prvu asocijaciju na tu temu pa ja ne bih puno o tome. Važnijim mi se čini «zagrebsti» malko ispod površine i doznati što leži u pozadini. Tako sam, «prošetavši» malo po literaturi, naišla na zanimljive stvari. Nemoguće je, naime, govoriti o nekom odnosu, a da se ne dotaknu elementi koji do tog odnosa dovode. To su, prije svega, motivi i uvjerenja, očekivanja, ponašanja i, napokon, rezultati.

Ako pitate ljude zašto rade neki posao, jedni će reći da moraju raditi zato da dobiju plaću i prehrane obitelj, drugi da žele napredovati i ostvariti karijeru, a treći zato što vole svoj posao i da ih to što rade ispunjava. Gotovo ista situacija je i s učenicima. Ako isto pitanje postavite njima, prema njihovim odgovorima, okvirno se mogu smjestiti u tri kategorije:

1. PRISILA, 2. FORMALNO NAPREDOVANJE, 3. ZANIMANJE.

U ovu prvu skupinu «prisiljenih» spadaju oni učenici koji smatraju da moraju u školu jer su ih roditelji na to prisilili (a roditelje društvene norme i zakon), ali ne vide previše smisla i koristi u tome. Oni se vrlo često tijekom svog školovanja pitaju «Što će to meni?». Upravo zbog takvog UVJERENJA i MOTIVA «Što će to meni?», njima je u školi jako teško (što je i razumljivo jer, «ruku na srce», raditi nešto i biti u nečemu za što misliš da ti zapravo ne treba, prije svega nije ugodno). Također, OČEKIVANJA takvih učenika su da čim prije završi sat, da ga svi puste na miru, da radi što želi, da učitelj zakasni na sat ili još bolje- da uopće ne dođe... Budući da ovi učenici učitelja smatraju protivnikom, takvo je onda i njihovo PONAŠANJE: upada u riječ, glumi «fajera», karta pod satom, šminka se, dopisuje se, gađa se gumicama, markira... jednom riječju – jako

omete sve oko sebe. O REZULTATIMA ove skupine ne treba puno ni govoriti, teško da će biti dobri.

U drugu skupinu «formalno napredovanje» spadaju oni učenici koji smisao vide u ocjenama, stjecanju bodova i nazivu diplome koja bi im kasnije omogućila bolje plaćen posao i dobar ugled u društvu. Njihovo UVJERENJE i MOTIV je «To će mi trebati!» pa učitelja doživljavaju kao sredstvo dolaska do cilja. OČEKIVANJA ovih učenika su:

samo neophodne informacije, što manje zahtjeva, da ih se ne pita ako nije nužno, sa što manje truda doći do ocjene koja osigurava što bolji uspjeh... Naravno da je onda i PONAŠANJE takvo: rade samo ono što se traži, proučavaju kriterije učitelja, sklone su prepisivanju, izrađuju «šalabahtere», markiraju u nuždi, vole se takmičiti, nerijetko se dodvoravaju učiteljima, nisu pretjerano spremni pomoći drugima...

REZULTATI ove skupine ovise o uloženom trudu, a nerijetko i o faktoru sreće (naročito prilikom prepisivanja na pismenoj provjeri znanja). Opisanu skupinu učenika, prema statističkim podacima, čini čak 80% školske populacije i to bi se «pod hitno» trebalo promijeniti. Ponajviše zbog toga što mentalni sklop tipa «moram dobiti dobre ocjene i moram biti najbolji jer samo najbolji uspijevaju pa neću pomagati prijatelju pored sebe jer je to za

dovanja u znanju; suradnja s učiteljem... U skladu sa svojim očekivanjima se i PONAŠAJU: uče i traže nove mogućnosti, aktivno sudjeluju, postavljaju pitanja; rade i više nego što se zahtijeva, kreiraju, ne takmiče se i spremni su pomoći. REZULTATI su uvijek dobri (što se, zapravo, i podrazumijeva).

No, dragi učenici, da ne bi ispalo kako cijela priča ovisi samo o vama, malo ćemo i o nama, učiteljima. Jer, «loši»

motivi se mogu mijenjati ako me netko dobro motivira, kao što se i uvjerenja mogu mijenjati ako me netko uvjeri u suprotno. Dapače, psiholozi kažu da

«zahtjevnost i uspjeh poučavanja ne proizlazi iz strukture poučavanja s obzirom na njihovu dob ili stupanj obrazovanja, već iz njihovih motiva, odnosno smisla koji oni vide u

raspoloženi, ljuti, osjećaju se nemoćno. Od učenika neprestano očekuju da se poprave, da izvrše obaveze, da pokažu rezultate... Da bi to postigli, stalno upozoravaju, prijete, kažnjavaju, ignoriraju. Učenici ih doživljavaju kao protivnika.

Ovima iz druge skupine raspoloženje vrlo često ovisi o rezultatima učenika, često su pod pritiskom. Od učenika stalno očekuju da surađuju, da pokažu bolje rezultate, da udovolje kriterijima... Zato i jako vole izrađivati kriterije, kontrolirati, što strože ocjenjivati i jako im je važno da udovolje prema pravilima sve zahtjeve postavljene «odozgo». Kako učenika najčešće doživljavaju kao učesnika, tako i njih učenik doživljava kao sredstvo. Oni iz treće skupine se dobro osjećaju u «svojoj koži», prihvaćeno, kompetentno i slobodno. Gotovo uvijek su u dobrim odnosima s učenicima da bi im mogli dati čim više i da bi ih mogli naučiti kreativno riješiti problem kao izazov. Oni jako paze na klimu u razredu, prepuštaju učenicima odgovornost, daju mogućnost izbora, prate novosti na svom području i jako se trude biti zanimljivi. Učenici ih doživljavaju kao suradnike jer im svojim primjerom pokazuju pravu suradnju. Kad bi nas barem bilo čim više, i vas i nas, iz ove treće skupine!!! Sve ovisi o nama. Stoga, trebalo bi dobro razmisliti, iskreno se svrstati u skupinu u kojoj smo se prepoznali i, ako nismo zadovoljni svojim statusom, MIJENJATI SE!

U želji da jedni s drugima ostvarimo što bolje odnose (mi da vama budemo pravi učitelji kojih ćete se jednog dana s radošću sjećati, a vi da nama budete ponos te zdrava i sigurna budućnost) privodim ovaj «kratki» članak kraju (već čujem komentare «Ala defekta voli filozofirati!«).

Vaša defektologinja Anita.

mene ugrožavajuće» jako šteti istinskoj i iskrenoj suradnji i ljudskosti (a to nam je nužno za preživljavanje).

Treću i najzdraviju (na žalost, i najmanju) skupinu učenika čine oni pod nazivom «zanimanje». Oni vole ići u školu jer ih učenje veseli i zanima. Njihovo je UVJERENJE i MOTIV «To me zanima!» pa učitelja doživljavaju kao suradnika. OČEKIVANJA ovih učenika su: što više novih informacija; zanimljiva predavanja; mogućnost napre-

tome što rade». I mi, učitelji, možemo se podijeliti na one koji: 1. «dođu i odrade» da bi prehranili obitelj pa u učeniku najčešće vide «problem», 2. na one koji žele napredovati i istaknuti se pa u učeniku najčešće vide «učesnika», 3. na one koji vole svoj posao i «kao rođeni» su za njega pa u učeniku vide «subjekt».

Kako ćete znati koji su koji?!

Ovi iz prve skupine su vrlo često loše

Učenic se pripremaju s prof. Nadom Falatec za natjecanje
mladeži Hrvatskog Crvenog križa

Nakon svega ovoga sama sebi postavljam pitanje trebam li išta drugo reći?

Nadam se da vam je sve ovo pomoglo da promijenite mišljenje o profesorima i vi, profesori, o učenicima! Želim vam sretan, plodonosan i uspješan nastavak školske godine!

Lucija Cvetko

BITI UČITELJ

Ha? Zar uopće postoji Svjetski dan učitelja? Da, postoji. I obilježava se 5. listopada u spomen na isti datum 1996. godine kada je potpisana Preporuka o statusu učitelja.

Često jadikujemo kako je nama klincima teško. Znae što, to je istina! Ponekad nam je dosadno i poželimo otići s nastave kako ne bismo slušali te učitelje, ali onda se sjetimo kako bismo mogli dobiti neopravdani i malo se *skockamo*. Ali, koliko nas pomisli da je i učiteljima možda teško? Da je i njima teško slušati nas kako razgovaramo o nečemu sasvim desetom, a nismo usredotočeni na predavanje. Poštujemo li ih? Pa da, poprilično.

Pokazujemo li im to? Ne baš, rijetko.

Želimo li da znaju da smo zahvalni što su nas nečemu naučili? Pa da!

Da nije njih i da nisu tako strpljivi s nama, bili bismo zadnje rupe na svirali.

Mislim, dajte, za rad s današnjom djecom fakat treba imati *konjske* živce! Mi smo naporni, sve nam je dosadno i glupo, nismo zainteresirani gotovo ni za što. A učitelji, pa, oni trebaju smisliti način kako da nam približe to gradivo, kako da nam postane zanimljivo...

Onda, što kažete? Biti

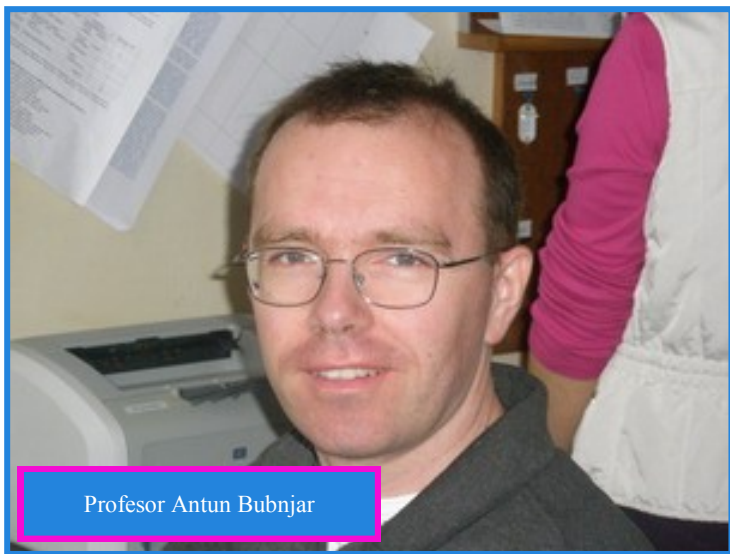
klinac u osnovnoj je teško, osobito u višim razredima. Biti učitelj u školi još je teže, osobito u višim razredima s hrpom pubertetlija koji samo čekaju da se dogodi neka glupost!

Nešto mi govori da se to nikada neće promijeniti, da je to način na koji svijet, osnovna škola, učenici i učitelji funkcioniraju. Možda se i ne treba mijenjati, samo bismo mi, šmokljani u školskim klupama, tzv. učenici trebali posvećivati više pažnje našim dobrim i poštovanja vrijednim učiteljima.

P.S. Tek tolko da znate, svi naši dragi učitelji OŠ Oroslavje, iako baš i ne pokazujemo, zaista vas poštujemo i volimo vas.

Lucija Grabušić

Profesor Antun Bubnjar

TRAGOVIMA ZNATIŽELJE

Na sljedećim stranicama pripremili smo vam nekoliko intervjua. Naravno, zbog ograničenosti prostora morali smo odabrati samo neke. Ostale intervjue s našim profesorima možete pročitati na web stranici naše škole (www.os-oroslavje.hr.)

Slijedi intervju s prof. Antunom Bubnjarom. Prof. Bubnjar predaje matematiku u našoj školi (tj. dio matematike), a oatatak radnog vremena radi u OŠ Veliko Trgovišće. (usput , jako smo ponosni na njega jer je pobijedio u kvizu *Najslabija karika*.)

Intervjuirao: Dražen Lež.

Gdje i kada ste rođeni?

31.10.1972. u Zaboku

Gdje ste išli u osnovnu školu i s koliko ste prolazili?

U Bedekovčini, s odličnim uspjehom

Gdje ste pohađali srednju školu?

Prva tri razreda u Zagrebu (Zdravstveni obrazovni centar – smjer laboratorijski tehničar), a četvrti razred u SAD-u, u gradu El Pasu.

Koji vam je predmet bio najbolji, a koji najgori?

Najbolji, naravno, matematika, a najgori tehnička kultura.

Jeste li bili na kojim školskim natjecanjima i, ako jeste, koje ste rezultate postigli?

Bio sam 7. na republičkom natjecanju iz matematike.

Koliko dugo radite kao profesor?

11 godina.

U kojim ste sve školama radili?

U Srednja školi Bedekovčina, OŠ Krapinske Toplice, XV. gimnazija u Zagrebu...

Kamo biste najradije putovali i jeste li već putovali u neku stranu zemlju?

Bio sam u SAD-u, Španjolskoj, Njemačkoj, Italiji, Francuskoj, Austriji.

Koja vam je najdraža knjiga?

Ima ih više. Najbolji pisac mi je Robert Ludlum.

Koji vam je najbolji film?

Kad jaganjci utihnu, Sedam, Moje pjesme, moji snovi.

Koja vam je najbolja TV emisija ?

Kvizovi

Jeste li sudjelovali u nekom TV kvizu?

Sudjelovao sam u „Milijunašu“, „Najslabijoj karici“, „Ona ili on“, „1 protiv 100“...

Koji/a vam je najbolji/a pjevač/pjevačica?

Tom Jones.

Gdje biste najradije voljeli živjeti? Ostao bih u Hrvatskoj.

Da niste profesor matematike (i fizike), koje biste zanimanje odabrali? Ekonomist.

Imate li koji hobi, ako da, koji?

Surfanje internetom, čitanje.

Biste li voljeli putovati u prošlost (ili budućnost), ako da, kamo i u koju godinu?

1987. godinu

Imate li kojeg kućnog ljubimca?

Kojeg? Imam psa i mačku.

Biste li se voljeli zamijeniti s nekim od poznatih i slavnih? S kim?

S G. Bushom.

Znate li koji strani jezik?

Engleski jezik.

Prof. Krešimir Ordanić

26

Razgovorčići

Provela sam intervju s prof. Krešimirom Ordanić! Profesor je jako zanimljiva osoba koja na svijet gleda s pozitivne strane i uvijek nađe rješenje za sve probleme! Pročitajte što mi je ispričao!

Recite nam nešto o sebi.

Rođen sam u Njemačkoj 1974., tamo sam završio prva četiri razreda OŠ. Nakon toga sam stigao u Oroslavje i ovdje završio druga četiri razreda OŠ. Zatim sam u Zagrebu završio srednju elektrotehničku i na kraju sam, također u Zagrebu, pohađao Prirodoslovno- matematički fakultet za profesora matematike i informatike. U slobodno vrijeme šećem Oroslavjem, Andraševcom, Mokricama, Krušljevima Selom i ostalim dijelovima Hrvatskog zagorja. Volim voziti bicikl. Što još? Volim raditi sve za što treba puno vremena i što trenira strpljivost.

Kojim biste se pridjevima opisali?

Strpljiv, jako strpljiv!

U čemu ste najbolji?

U organiziranju stvari i događaja.

Koje su vaše loše strane i pojavljuju li se one često u vašem životu?

Moja loša strana je to što sve uvijek mora biti po mom!

Znači, ako ja nešto zamislim, to tako mora biti i dok se svi ne slože s tim, uvjeravam ih da je njihovo mišljenje krivo. To jako često radim.

Na što pomislite kada čujete riječ "škola"?

Na srednju školu, to mi je najljepše doba života!

Koji su vam bili najdraži, a koji najgori predmeti u školi?

Najdraži su mi svi u kojima možeš logički zaključivati - tipa matematike, fizike, tehničke kulture. Oni koje ne volim su hrvatski jezik i strani jezici, zemljopis, povijest tj. oni koje moraš nabubati napamet.

Koja ostvarena priznanja vam pružaju najveće zadovoljstvo u životu?

Priznanja kao priznanja još nisam dobio, a ono što volim raditi je voditi dječji zbor u crkvi i svirati! Jedan moj jako dobar uspjeh je taj što sam Državnoj geodetskoj upravi organizirao repozitorij katastarskih podataka.

Gdje se vidite za pet do deset godina?

Za pet do deset godina vidim se kao otac dvoje, troje djece i kao osoba koja malo radi, a mnogo vremena provodi s klinkima!

Kako prihvaćate poraz?

Teško! Već sam prije rekao da ću uvijek nastojati uvjeriti ljude u nešto i tako postati pobjednik, a ne gubitnik.

Što slušate i kakva vas glazba veseli?

Slušam hrvatsku glazbu i obavezno laganu!

Osim šetnje, koju ste prije naveli, imate li još koji hobi?

Voznja biciklom, spavanje (u velikoj mjeri), biljarenje, roštiljanje, pečenje palačinki...

Jeste li kreativni? Ako da, što je kreativnost u vašem životu?

Ne, baš nisam! To mi nije jača strana.

Nalazite li lako prijatelje?

Prijatelja nemam baš previše, imam recimo 2 prijatelja. Prave prijatelje je jako teško naći. Poznanika imam jako puno jer godišnje upoznam sedamdesetoro ljudi, ali to nisu prijatelji. Prijatelji su oni s kojima možeš razgovarati o svemu i svačemu, kojima se možeš povjeriti...

Ljubav?! Što je to za vas?

Ljubav je bol na srcu mom. Ljubav je jako bitna u mom životu! Biti zaljubljen je jako lijepo! Ljubav pokreće sve!

Koji su vaši ciljevi u životu (ostvareni i neostvareni)?

Manje - više sve čega sam se primio je ostvareno! Nisam baš upoznat s ciljevima koje još nisam ostvario, ali recimo neostvareni cilj je smršaviti dvadeset kila (uz malo sreće kad žena počne kuhat i to će se ostvariti), a i ovo da želim biti otac treba što prije ostvariti.

Šo je potrebno da biste vi dobro funkcionirali, odnosno što netko treba imati da biste se vi s njim dobro slagali?

Mora imati svoje mišljenje i svoj stav.

Lucija Cvetko

INTERVJU S KNJIŽEVNICOM SANJOM POLAK

imam svoju publiku - djecu i pisat ću za njih, iako imam neke ideje što bih mogla napisati za odrasle, ali mislim da su me djeca prepoznala i da me vole i zašto da onda trošim vrijeme pišući za odrasle kad me mali dječji čitatelji čekaju? Bolje da za njih nešto napišem.

Koja je vaša najprodavanija knjiga?

Najprodavanije knjige su prvi i drugi Dnevnik Pauline P. zato što su najstarije, one su na tržištu već 5 - 6 godina, ali i Petrica Pričalica se odlično prodaje.

Biste li željeli ekranizaciju svojih djela?

Pa bih, sigurno da bih. Ekranizacija je jako dobra jer kad ekraniziraju knjigu, djecu potiču na čitanje knjige, međutim, ja sam zadovoljna zato što su knjigu Dnevnik Pauline P. dramatizirali i postoji kazališna predstava tog istog naslova u kazalištu Žar ptica u Zagrebu.

Kakve ste ocjene imali iz sastavaka?

Nisam nikad baš imala loše ocjene iz sastavaka, ali nisam ni kao osnovnoškolka razmišljala da ću jednog dana postati pisac. To je bilo jednostavno onog trenutka kad sam poželjela napisati nešto za svoju djecu da počnu čitati.

Jesu li vam drage tinejdžerske knjige?

Jesu, mislim da je dobro čitati o tinejdžerima. Dobro je o njima promišljati i bez obzira što se tinejdžeri prave da su veliki i odrasli, i nikad ne žele priznati da im nedostaje mami i tatina pažnja, mi itekako moramo paziti i maziti naše tinejdžere.

Imate li najdražu knjigu?

To me mnogi pitaju i s obzirom da ja zaista imam jako puno knjiga u kući i u svojoj vikendici te jako puno čitam, (dnevno pročitam 2-3 knjige) uvijek se sjetim da moram izmisliti neke dvije knjige koje ću ovako od prve reći. Jako mi se sviđa knjiga *Momo* književnika M. Endea. Tu knjigu svakako pročitajte, fakat je odlična.

Što biste željeli biti da niste učiteljica?

Pa, ja sad imam četiri zanimanja. Učiteljica sam, književnica, autorica udžbenika i urednica. Mislim da bih uz ova četiri zanimanja mogla biti skoro sve zato što sam savladala gradivo koje se može sasuti u nekoliko ri-

ječji, a one glase: budi uporan, vrijedan, radi i želi dobro. E, kad to savladaš, onda ti je svejedno što ćeš biti po zanimanju. Bila sam i prodavačica cvijeća, i daktilograf (kao student), i konobarica, i spremačica. I sve ono što sam radila, željela sam raditi dobro i biti najbolja, tako da je to zapravo bitno. Nije važno kojim se zanimanjem baviš, već ta želja i volja da budeš najbolji.

Čime se ponosite u svome životu?

S puno stvari. Prvo se ponosim svojim predivnim mužem koji je tak zgodan i dobar da je to divota, onda se ponosim svojim dvjema kćerima, ponosim se svojim kutićem za pisanje, ponosim se svojom bibliotekom, koja ima negdje 600 - 700 knjiga, ponosim se svojim đacima u razredu i ponosim se svojim prijateljima.

Koju vrstu glazbe ne volite?

Ne volim, kak se to veli, cajke. Cajke nikako ne volim, to mi je nešto prestrašno i jako mi je žao što djeca to slušaju, a svu drugu glazbu volim. A što sam starija, sve više volim klasiku, zato što je ona vrijedna, zato što volim umjetnost, i zato što se treba potruditi da ju razumiješ.

Jeste li se bavili nekim sportom?

Jesam, skijam k'o penzioner, rolam, vozim bicikl, a kao djevojčica sam se bavila baletom. Nije to baš sport, ali eto.

Svirate li neki instrument?

Ne. Ali sviram štapiće, triangle, melodiku i malo synthesizer.

Lucija Grabušić

Još prošle školske godine posjetila nas je književnica Sanja Polak. Kako tada nismo imali školski list, intervju donosimo na ovim stranicama jer je književnica veoma zanimljiva i, prije svega, veoma razgovorljiva.

Jeste li oduvijek željeli biti književnica?

Ne znam, nisam imala posebne želje niti sam baš znala koje bih zanimanje izabrala. Tako se dogodilo da sam postala učiteljica jer sam se voljela baviti različitim stvarima u životu. Voljela sam i pjevati, i plesati, i glumiti, i čitati, i pisati pa sam pomislila da ja najbolje da postanem učiteljica od prvog do četvrtog jer onda to sve možeš raditi. Ni dan danas baš ne vjerujem da sam neka književnica jer se još nisam saživjela s tom ulogom, to se dogodilo čisto spontano.

Ima li u vašim knjigama događaja iz vašeg života?

Ima, puno. Uvijek vam je to u književnosti tako. Nijedan pisac sve ne izmisli. Nešto moraš proživjeti. Jedan moj stariji kolega je rekao: "Piši samo o onome što dobro poznaješ." A najbolje poznaješ sebe i svoj život.

Gdje pronalazite inspiraciju za svoja djela?

Inspiraciju za svoje knjige pronalazim u svakidašnjem životu: u svom djetinjstvu, u susretima sa svojim đacima u školi, u susretima i doživljajima sa svojim kćerima i članovima obitelji, a nešto je i proizvod moje mašte.

Pišete li i pjesme?

Dosad sam napisala samo dvije pjesme, ali mi nekako stihovi plešu po glavi, no strah me je to zapisati. Ne znam zašto ih se bojim.

Namjeravate li pisati i za odrasle?

Ne znam. Ne zamaram se time. Mislim da

VELIKI KORALJNI GREBEN

Australski Veliki koraljni greben najveći je na svijetu i ujedno najveća biološka struktura uopće. Pruža se duž gotovo 2 000 kilometara paralelno uz sjeveroistočnu obalu Queenslanda. Greben obuhvaća 2 900 zasebnih grebena, 300 otočića i 210 otoka, a sastoji se od 400 različitih vrsta koralja. Greben je nastajao milijunima godina od kostura morskih organizama zvanih koraljni polipi. Ti koralji mogu rasti samo u bistroj, plitkoj i slanoj vodi pri temperaturi vode iznad 22 °C koja je izložena sunčevoj svjetlosti i bogata kisikom.

PREDSTAVLJAMO VAM AUSTRALIJU

OPĆENITO

Australija je ujedno i kontinent i država. Otkrio ju je 1770. godine James Cook. Veliki dio ove zemlje prekriven je pustinjom, a klima je topla i suha. Biljni i životinjski svijet u Australiji je zbilja poseban. Najotrovnije zmije i pauci, najšarenije ribe i ptice žive baš ovdje. U Australiji žive mnogi tobočari poput klokana i koale, ali najraširenija životinja je ovca. Na 12 milijuna stanovnika živi 157 milijuna ovaca!

Canberra, glavni grad Australije

1908. godine vlada Australije izabrala je mjesto na kojem će izgraditi glavni grad. Dobio je ime Canberra i angažirala je arhitekta Waltera Burleya da grad dizajnira. Nekoliko desetljeća kasnije Canberra je oživjela. Danas u ovom gradu živi 300 000 Australaca. Grad je pun prekrasnih vrtova, jezera i, naravno, vladinih zgrada.

SYDNEY, NAJVEĆI GRAD AUSTRALIJE

Sydney je najveći grad u Australiji. U njemu živi više od 3 milijuna stanovnika. Krajem 18. stoljeća Sydney je bio britanska kažnjenička kolonija, ali nakon zlatne groznice 1851. godine, doživljava nagli procvat i postaje velegrad. Sydneysku luku lako je prepoznati po znamenitoj zgradi opere. Opera je izgrađena 1973. godine i po nekima nalikuje školjki, dok drugi tvrde da nalikuje jedrima velikog broda. Također su poznate sydneyjske plaže koje ljeti okupljaju mnogo ljudi. U Sydneyu živi i veliki broj hrvatskih iseljenika.

ULURU, CRVENA STIJENA

Uluru, najveća zasebna kamena stijena na svijetu, uzdiže se iznad ceste koja prolazi australskim područjem Northern Territory. Ranije je bila poznata kao Ayers Rock, a sastoji se od pješčenjaka izrezbarena vododerinama i izdubljena špiljama. Stijena je duga 3,6 km, a široka je 2 kilometra. Tijekom dana boja joj se mijenja kako se sunce odražava na različitim mineralima, a najspektakularniji prizor je zalazak sunca. Uluru je sveto mjesto Aboridžina, australskih domorodaca, čije rezbarije i slike ukrašavaju zidove pećina u stijeni.

Dražen Lež

PUTOVANJA, PUTOVANJA

Budući da u svibnju svi razredi idu na izlete, htjeli bismo vam olakšati (barem zaiduću školsku godinu), stoga vam preporučujemo nekoliko odredišta.

JEDNODNEVNI IZLETI

NIN-ZADAR

To je vrlo zgodno odredište jer je u Ninu najmanja crkva na svijetu. Tamo još možete vidjeti i kip biskupa Grgura Ninskog, kip Branimira i dr. U Zadru je poznata crkva sv. Donata, crkva sv. Šimuna, Narodni trg, crkva sv. Stošije, a vrlo su poznate i morske orgulje koje na godinu posjeti nekoliko tisuća ljudi.

RIJEKA -
CRIKVENICA

Preporuča se posjet Svetištu Majke Božje Trsatske u Trsatu. U Crikvenici posjet Akvariju s 24 bazena koji svojim izgledom podsjećaju na prirodna staništa u kojima obitava preko stotinu vrsta riba Jadranskoga mora te primjerici tropskih morskih riba.

PULA-NP BRIJUNI

Dolazak u Fažanu, a onda od Fažane brodom do Velog Brijuna. Upoznavanje s poviješću i prirodnim ljepotama otoka uz stručno vodstvo. Vožnja dijelom nekada jednog od najvećih golf terena u Europi, prolaz kroz safari park i zaljev Verige. Nakon toga slijedi posjet arheološkom lokalitetu Bizantski castrum te razgledavanje prirodoslovnog muzeja i foto izložbe „J. B. Tito na Brijunima“ te izložbe posvećene posljednjem vlasniku otočja Paulu Kupelwiesetu koja daje sliku otoka kao mondenog ljetovališta. Nakon ručka u Brijunima odlazak u Pulu. Razgled grada u kojem možete vidjeti Dvojna i Herkulova vrta, Zlatna vrata, Amfiteatar, katedralu i ostalo.

PLITVIČKA JEZERA

Ova jezera svakako morate posjetiti barem jedanput jer to je nešto prelijepo. U razgledavanju od oko 3 sata možete vidjeti najveći slap Prštava i mnogo malih slapova. U razgledavanju se uključuje šetnja, vožnja elektrovlakom i elektrobrodom. Mogućnost ručka u restoranu, a po povratku razgled vodeničkog naselja Rastoke.

MATURALNA PUTOVANJA

DUBROVNIK

Dolazak u Makarsku, obilazak Malakološkog muzeja smještenog u franjevaškom samostanu. Sljedeća 3 dana razgledavanje Dubrovnika u pratnji lokalnog stručnog vodiča: Knežev dvor, katedrala, palača Sponza, franjevački samostan sa starom apotekom. Mogućnost izleta brodom na otočić Lokrum, razgled botaničkog vrta. Izlet autobusom u Cavtat i Konavle. Razgled Meštrovićevog mauzoleja, zbirke B. Bogišića, kupanje u Cavtatu. Po povratku kući posjet Kninskoj tvrđavi.

BIOGRAD-ŠIBENIK- NP BRIJUNI-ZADAR

U NP Krka razgledavanje mlinica s pripadajućim sadržajima: etno zbirka, valjalica, mlin te tkalački stan uz stručnu prezentaciju i demonstraciju. Zatim odlazak u Zadar uz razgledavanje grada: Gradska vrata i tvrđava, citadela, forum, katedrala sv. Stošije, crkva sv. Donata i morske orgulje. U Šibeniku kraće razgledavanje grada: katedrala sv. Jakova, spomenik Jurju Dalmatincu, tvrđava i ostalo. Po želji odlazak u Trogir ili Split.

ISTRA-MEDULIN

Razgledavanje Aleje glagoljaša koja završava kod Huma- najmanjeg grada na svijetu. Odlazak u Poreč, razgled Eufrazijeve bazilike. Odlazak u NP Brijuni. Obilazak Pule- Amfiteatar, Akvarij, Mornaričko groblje, stara gradska jezgra. Posjet Rovinju. Razgledavanje grada- crkva sv. Eufemije, povijesna jezgra i ostalo. Odlazak do Limskog kanala- šetnja, razgled zaštićenog krajolika i upoznavanje s načinom uzgoja ribe i školjki. Po povratku kući odlazak u Trsat.

Lea Španiček

MOJ PETODNEVNI DNEVNIK ZA VRIJEME MATURALCA (ULOMAK)

Napisala: Lucija Grabušić

1. DAN 21. 5., SRIJEDA

Joj, koja ludnica! Ujutro sam ustala u 4:45 kako bih se spremila za veličanstveni maturalac 7.b (i ostalih, ali oni nisu toliko bitni). Autobus je kretao u 6:00, ali 10 minuta prije, svi su već bili ondje. Nestrpljivo smo čekali polazak. Neki su se smjestili na kat autobusa, a neki do-lje. Stol u prizemlju zauzele smo Mare, Cvetkalo (Lucija C.), Tea i ja. Naša petodnevna avantura je počela. Nakon duge vožnje stigli smo u Split. Tamo smo razgledali Dioklecijanovu palaču, prošetali rivijerom i krenuli tržnicom. Nakon kratke kupovine, krenuli smo dalje. Uslijedila je dugosatna vožnja do Orebića, našeg odredišta. Putem smo se zezali, kartali, spavali, gledali krajolik i filmove, slušali mju-zu... uglavnom, nije bilo nimalo dosadno. Navečer, oko 18:30, stigli smo u hotel „Komodor“. Mo'š mislit koji hotel. Cvetkalo, Mare i meni pripala je soba 338. Jedva sam dovukla torbu do nje. Nakon večere, koja je iskreno rečeno bila yuk, spletom okolnosti, nas tri dobile smo novu sobu. Ludnica!!!! Puno bolju, puno ljepšu, čišću i bez prašine. Užasno me boljela glava pa mi nije bilo ni do čega, ali Cvetkalo je, iako je znala za moju bol, uporno pjevala: „Dvije krave idu putem, a konj ide za njima.“ Došla je negdje do 38 krave kad mi je pukao film. Napokon je ušutila i krenula spavati, inače bih je bila polijala ledenim čajem (ona ga mrzi jer zbog njega često ima rigoletu). Samo sam čekala da zaspi i da prestane ova vražja bol. Btw., veselila sam se putu u Dubrovnik.

3. DAN 23. 5., PETAK

Jutros smo se ukrkali na brod za Mljet. Vozeći se dva sata do Nacionalnog parka, kratila sam vrijeme na sve moguće načine. Razgovarala sam, slušala mjuzu, a poslije sam kartala. Nina i ja smo izgubile protiv Tuđe i Dimca. Jadno!! No uglavnom, kad smo stigli, razgledavali smo otok, vozili se brodom po Velikom jezeru, a nakon toga smo otišli na ručak. Nakon ručka opet smo prohodali 129 stepenica (prema Aninom proračunu) i nekoliko puteljaka kako bismo stigli do Malog jezera, mjesta na kojem smo se kupali. Bilo je super. Bacali su me u vodu i Zdravko me je pokušao potopiti, ali neuspješno. Ozimec je stal na ježa. Ha, ha, ha... Nakon kupanja opet nas je čekao isti put, pa do broda, pa u brod, pa dva sata vožnje... Navečer sam se zezala s Cvetkalo i Mare, a onda su nam u sobu ušli Anamarija, Tina, Luka i Alojz i počeli vikati: „Tulum“. Btw. Luka mi je s tenisicama skakal po krevetu. I tak je prošao i ovaj dan. Još samo dva... nee-ću.

4. DAN 24. 5., SUBOTA

Pretposljednji dan. Korčula. Marko Polo. Kupanje. Zezanje. Sve mi je to prolazilo glavom kad sam se probudila. Sjetila sam se Oroslavja i svog Tree Hilla i tak mi je počel faliti. Grozno! Ali dobro, idemo na Korčulu. Tamo nas je čekal super vodič koji nas je proveo Korčulom. Poslije sam kupila nekoliko razglednica i uputili smo se u hotel. Nakon ručka išli smo do plaže. Kupali smo se, potapali, radili gluposti... Oko 17 sati krenuli smo u muzej u Orebić. Prekrasan je, pomorski. Nakon toga uspinjali smo se nekakvom gorom do samostana i crkvice u Orebiću. Odozgo je prekrasan pogled na more, Korčulu i Mljet. Raj na zemlji. Nije mi bilo žao upale mišića i to je, nadam, iza mene. Navečer nas se je 10-12 obuklo k'o transvenstiti. Ja sam imala Lukine hlače, majicu i tenisice, Stjepanovu trenirku i Kezeleovu kapu. Tina mi je nacrtala brkove i bradu, izgledala sam k'o pravi zavodnik. Ispričavam se, izgledao sam. Kasnije smo došli na dalmatinsku svadbu koja se održavala u hotelu i glumili maškare. Plesali smo polku i radili budale od sebe. Btw. Dalmatinci su baš škrti ljudi. Navečer, nakon glupiranja, otišli smo na plažu, doživjeli incident i vratili se natrag u hotel. Spakirala sam se i otišla čorit.

FILATELIJA - SKUPLJANJE POŠTANSKIH MARAKA

NASTANAK MARKE

Nekada je poštar, donoseći pismo, morao naplaćivati poštansku pristojbu jer poštanskih maraka još nije bilo. Poput današnjih inkasatora za struju i vodu, poštari su sami izračunavali i naplaćivali poštarinu. Pojava prve poštanske marke izazvala je pravi preokret u poštanskoj službi u svijetu. Prva poštanska marka izašla je u Engleskoj 6. svibnja 1840. godine. Na prvoj poštanskoj marki u svijetu otisnut je lik engleske kraljice Viktorije.

ŠTO JE FILATELIJA?

Filatelija (philatelie) (grč. philos – prijatelj; ateleia – frankiranje) je pojam koji označava skupljanje poštanskih maraka. Zbog svoje ljepote i tematske raznolikosti koji obuhvaćaju sva područja ljudske djelatnosti i stvaralaštva, poštanske marke su izuzetno tražene i zanimljive širokom krugu ljudi. Danas u svijetu postoji više desetaka milijuna filatelista. Prva organizirana skupina sakupljača poštanskih maraka sastala se u Londonu 1863. godine.

POŠTANSKA MARKA NE GUBI VRIJEDNOST

Kada poštanska marka, nalijepljena na pismo ili razglednicu, krene na svoj put, ona postaje putujući predstavnik države i naroda iz kojeg potječe. A kad njezin put poštanskim tokovima završi te kada je pošta povuče iz prometa ili kada se rasproda cjelokupna naklada, što se događa s markom? Marka dobiva kolekcionarsku vrijednost. Ona nastavlja život na filatelističkim izložbama, u privatnim zbirkama i muzejima gdje se poštanske marke čuvaju za budućnost.

MOTIVI POŠTANSKIH MARAKA

Na poštanskoj marki nalazi se obično nešto vrijedno: crtež neke znamenite osobe, prikaz važnog povijesnog događaja, zaštićene biljke, životinje...

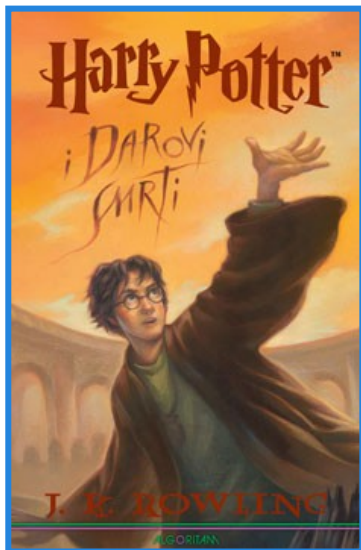
Svjetskom je poštanskom konvencijom propisano da teme na poštanskim markama moraju biti u duhu preambule Ustava Svjetske poštanske unije. Moraju pridonositi razvijanju veza između naroda i ostvarivanje uzvišenih ciljeva međunarodne suradnje.

Dražan Lež

Geste li znali...

- Bengalski tigar najveća je mačka na svijetu. Ima i do 300 kg, a za jedan obrok može pojesti i do 27 kg mesa.
- Najmanja ptica na svijetu je kolibrić i teži 2 grama.
- Nemoguće je kihati otvorenih očiju. Isprobajte!
- Puno ime grada Los Angeles je «El Pueblo de Nuestra Senora la Reina de los Angeles de Porciuncula».
- Slonovi su jedine životinje koje ne mogu skakati.
- Veljača 1865. godine je jedini mjesec u povijesti kada nije bilo punog mjeseca.

Ne znate što bi čitali? Ili se pak ne možete odlučiti od koje knjige da krenete. Top ljestvice raznih izdavačkih kuća, novina i web-stranica nude vrlo zanimljive knjige, no one su često zauzete kad dođemo u knjižnicu. Na top listama najviše su zastupljene knjige Sumrak i nastavci, Srce od tinte i nastavci, Harry Potter i nastavci itd. No što je s knjigama koje nisu na top listama, ali su isto vrlo zanimljive, možda čak i zanimljivije od navedenih? Neke od takvih su Plesne cipalice, Baletne papučiće, saga Niz nesretnih događaja -klasici. Za one koji vole znanstvenu fantastiku, super knjige su Kuća škorpiona, Eragon, Laura i tajna Avenetere i nastavci i, naravno, knjige Julesa Vernea. Uživajte u napetim krimićima? Pravo rješenje su, naravno, krimići Agathe Christie, Mary Higgins Clark i Dubravka Jelačića Bužimskog o Martinu i tajnim organizacijama. Volite kratke priče? Čitajte bajke, mitove i legende. Nije to samo za malu djecu. I malo veći mogu u tome uživati, uostalom, toga nikad ne nedostaje u knjižnicama. Nadam se da će vam ovi prijedlozi pomoći.

Marija Frinčić

SPORT, SPORT...

Mnoga djeca razmišljaju o tome čime bi se bavila. Ima tu raznih sportova. Uzmimo naše Oroslavje i okolicu. Mnogi dječaci iz naše škole bave se nogometom. Često imaju utakmice i treninge. Ljeti treniraju na vanjskom igralištu, a zimi u školskoj dvorani i u balonu. Ima tu i popularno skijaško trčanje. Među našim učenicima ističu se Mihaela Visinski, Yvonne Mrzljak, Ena Mikulić, Ana Frinčić, Tomislav Česković, Lovro Gmaz, Marija Sviben, Ida Mikulić, Lovro Komljen i još mnogo mlađih. U Krušljevom Selu imamo I streljački klub. Nedavno je bilo natjecanje i naša je škola osvojila treće mjesto. U Andraševcu postoji jahanje halfingera. U školi imamo rukomet i cross. Nedavno se održalo natjecanje u rukometu. Natjecali su se dečki iz 6.a i dečki iz 6.b. Bekači su pobijedili s 12:0. Također, natjecale su se i cure iz 5.b i 5.c. Bekačice u pobijedile s 10:3, ali je utakmica bila jako napeta. Možda nađete nešto za sebe. Jeste li već odlučili?

Ana Frinčić & Marija Sviben

Hrvatski olimpijski dan

Geste li znali...

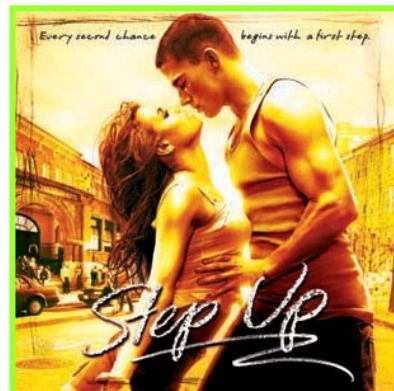
- Ako bi vikao 8 godina, 7 mjeseci i 6 dana, proizveo bi dovoljno energije da zagriješ šalicu kave.
- Leonardo da Vinci je izmislio škare.
- Naše oči su uvijek iste veličine, od dana rođenja. Nos i uši rastu cijeli život.
- Morske zvijezde nemaju mozak.
- Veća je vjerojatnost da će nas ubiti čep od šampanjca nego otrovni pauk.
- Najveća zmija na svijetu je anakonda. Teška je koliko i četvorica odraslih ljudi i dugačka kao autobus. Živi u Južnoj Americi.
- Najjači mišić našeg tijela je jezik.
- 8 malih paukova izumrle vrste u jednoj noći može pojesti odraslog čovjeka.

FILMOVI

STEP UP

Sve započinje kada Tyler Gage (Channing Tatum) i njegovi najbolji prijatelji Mac i Skinny provale u Umjetničku školu Maryland te ih uhvati policajac. Tyler preuzima svu krivnju, a njegovi prijatelji pobjegnu. Za kaznu sudac mu dodjeljuje 200 sati dobrovoljnog rada u školi čiju je pozornicu doslovce razorio. Odlučuje ne upoznavati se s učenicima škole, ali, kad ugleda prekrasnu plesačicu Noru (Jenna Dewan), sve se počinje zapetljivati. Norin je plesni partner uganuo nogu i Tyler uskoči na njegovo mjesto. Budući da Tyler smatra koreografiju glupom, Nora mu dopušta unijeti njegove hip-hop pokrete. I tako...malo po malo oni se zbližavaju, ali naiđu na mnoge prepreke koje ih i razdvoje. Hoće li na kraju pobijediti ljubav?

Step up jedan je od najboljih plesnih filmova ikad. Mješavina hip-hopa i klasike do Step up-a nije viđena nigdje, a u njemu uživaju i cure i dečki. Osim toga, dobio je i visoke ocjene.

STEP UP 2: THE STREETS

I u drugom nastavku radnja je smještena u Baltimoreu, a glavni lik, mlada i lijepa Andie, stara Tylerova susjeda i prijateljica, nakon majčine smrti dopušta si svašta. Sa svojom ekipom „410 Crew“ ulazi u mnoge probleme, izvodi hip hop pokrete po vlakovima, trgovačkim centrima, sve dok jedne večeri njezinoj skrbnici, najboljoj prijateljici njezine majke, ne pukne film i odluči je poslati teti daleko od sveg lošeg što postoji u Andieinom svijetu. Ali, na svu sreću, pojavi se Tyler koji sklopi kompromis s Andie i njezinom skrbnicom. Andie ostaje živjeti ovdje ako prestane s glupostima i ubuduće pohađa MSA (umjetnička škola Maryland). Andie nevoljko pristaje te upoznaje zgodnog i svestranog Chasea, slučajno najzgodnijeg i najpopularnijeg MSA učenika. Nakon što njezina ekipa dozna da hoda u „školu baletana“, Andie, sva očajna, pristaje na Chaseov prijedlog da osnuju svoju vlastitu ekipu. No, naići će na mnogo ljudi koji će ih pokušati spriječiti u njihovom naumu da nastupe na „Streets“, ilegalnom plesnom natjecanju. Hoće li uspjeti?

Lucija Grabušić

SUMRAK

Film Sumrak, koji je 21.11. izašao u američkim kinima, a 13.12. održana je posebna premijera za članove Forks Foruma, ekranizacija je istoimenog svjetskog bestsellera autorice Stephanie Meyer. Knjiga koja je zaintrigirala milijune čitatelja diljem svijeta i prodana je u 50 milijuna primjeraka, konačno je dobila svoju izvedbu. No je li film jednako dobar kao i knjiga? Saznat ćemo uskoro. Budući da sam je bila među onima koji su ga 13.12. gledali u kinu u Zagrebu, napisat ću kratak osvrt na film.

Film u mnogim dijelovima prati knjigu, ali ipak tu postoje neki dijelovi koji se ne podudaraju.

Naprimjer, scena kad Edward i Bella skaću po drveću u knjizi senigdje ne spominje, ali je zato u filmu uzela dobrih 5 minuta, kao i scene kad nomadi napadaju ljude u Forksu. Oni se u knjizi ne spominju sve do kraja knjige, ali su u filmu viđeni već pri početku. Ili, u knjizi je vrlo važna priča koju je Belli ispričao Carlisle, no ona se u filmu uopće ne spominj.

Ipak, ne može se reći da film nema dobrih dijelova: scena u kojoj Cullenovi igraju baseball jedna je od najboljih u filmu, uz scenu u baletnom studiju. Također je odabir glumaca, što se tiče fizičkog izgleda, dobar. Ali gluma im baš i nije nešto, barem ne glumcima koji su glumili Edwarda i Bellu. Malo su bili previše ukočeni. Inače, što se tiče likova u filmu, Bella i Edward dominiraju filmom, ali malo više. Ostali se likovi premalo spominju. A i posebne moći nekih likova uopće ne dolaze do izraza, iako su u knjizi bile bitne.

Kad se film pogleda, sve u svemu je dobar, ali neke detalje ipak ne mogu prožvakati.

Marija Frinčić, 8.6

Definirajmo glazbu. Što vam predstavlja? Razonodu? Ple-snu podlogu? Nekako imam osjećaj da obuhvaća sve. Na kraju krajeva, kad trebate pobjeći od misli, k čemu bježite? U glazbi je sve skladnije, ima smisla. Možda zvuči filozofski, ali kad bolje razmislite, istina je. Jedino što trebate jest odabrati neku vrstu koja vam se sviđa. I nije bitno što drugi misle, slušajte ono što vam se sviđa i u čemu se pronalazite. Ne znam volite li rock, pop, r'n'b, metal, domaću, blues, jazz, dance, rock, klasičnu, duhovnu, narodnu ili možda neku drugu vrstu glazbe. Sviđaju li vam se sentiši? Uopće nije bitno. Samo uživajte. Ali kako ovo ne bi bila samo „filozofija“, ispričat ću vam nešto o glazbi.

Ponajprije, glazba je veoma cijenjena umjetnost čiji se razvitak veže uz najranije početke ljudskog izražavanja. Uzmimo za primjer raznorazne kultove ili plesove oko vatre. Nama možda izgleda smiješno, ali ples oko vatre uz bubnjeve nekad davno bio je na-

jbolji način zabave. Ali, recimo nešto o elementima glazbe. Dakle, to su zvuk, ritam, harmonija, boja...

Boja se razlikuje ovisno o sredstvima izražavanja (glas ili instrument).

Kad govorimo o povijesti glazbe, obično govorimo o tzv. ozbiljnoj glazbi. Počeci se vežu uz liturgiju (crkveno pjevanje), a kasnije je glazba sve složenija i kvalitetnija. Krajem XVI. stoljeća javlja se i prva opera (J. Peri: *Dafne*), a u Hrvatskoj je prvu operu *Ljubav i zloba* napisao Vatroslav Lisinski tek sredinom XIX. stoljeća.

Da ne preuveličavamo o povijesti i karakteristici glazbe, reći ćemo nešto više o rock i r'n'b glazbi te ispričati neko'ko priča o poznatim grupama ili pak solistima.

Lucija Grabušić

GLAZBA

KLASIČNA GLAZBA

Klasična glazba? Većina mladih pri spomenu na nju okreće glavu. Ali istini u oči, to je glazba koja će se uvijek slušati, bez obzira na sve. Ja osobno volim slušati klasičnu glazbu jer me smiruje i nadahnjuje. Naziv „klasična glazba“ koristi se inače za glazbu nastalu u bečkoj klasici, ali i za svu ozbiljniju glazbu.

Klasična glazba većinom se na koncertima izvodi u instrumentalu.

Jedan od najpoznatijih koncerata klasične glazbe u Europi je onaj iz Beča na prvi dan nove godine. Osim na koncertima, klasičnu glazbu možete čuti kao podlogu u filmovima tako da, kud god se okrenuli, ta nas glazba prati. Samo je treba poslušati.

Marija Frinčić

35

DEČKI IZ LIVERPOOLA

Starija generacija zasigurno zna tko su dečki iz Liverpoola, a nama mlađima treba pokoja asocijacija kako bismo shvatili o kome se radi. Dakle, evo pomoći: četvorica, pop, *Love Me Do*, *Yesterday*... To je zasigurno dovoljno, a na kraju evo i konačnog rješenja: THE BEATLES!

Beatlesi su engleski pop kvartet iz Liverpoola osnovan 1957.

godine. Među njima su se našli John Lennon, Paul McCartney i George Harrison. Svirali su po lokalnim klubovima, a 1960. godine pozvani su u Hamburg gdje im se pridružuju Stuart Sutcliff i Pete Best. Nedugo zatim, Sutcliff je umro, a Besta je, na mjestu bubnjara, zamijenio Ringo Starr. Izvodeći svoje vlastite skladbe,

postali su predstavnici beat glazbe. Pjesmom *Love Me Do* popularnost im je vrtoglavo porasla i za njih se naširoko proćulo. Počeli su svirati u SAD-u, a njihove ploče prodavane su diljem svijeta. Najveći hitovi zasigurno su pjesme *Yesterday*, *Please, Please Me*, *She Loves You* i ranije spomenuta *Love Me Do*.

Nastupili su u više filmova i objavili mnogo ploča. Iako su se 1969., nakon objavljivanja albuma *Let It Be*, razišli, svi se i danas rado prisjećaju tih čarobnih riječi dečkiju iz Liverpoola.

Lucija Grabušić

Zelite biti u trendu? Zanima vas što je *in*, a što *out*? Listajte tinejdžerske časopise poput OK!-a i Teena i saznajte sve o stilovima. Iako vam navedeni časopisi mogu reći sve o tinejdžerskoj modi, ja ću vam reći nešto o nekim veoma slavnim kreatorima.

Ali, prije toga, svima onima koji imaju *passion for fashion*, želim reći (iako to oni vjerojatno već znaju) da se ovo proljeće nose vedre boje, šareno, raznorazne marama s resicama (tzv. palestinke), naravno, nikad zaobilazni jeans.

A sad krenimo s kreatorima. Dakle, saznajte nešto više o Giorgio Armaniju, Veri Wang i Calvinu Kleinu.

MODA

36

Zabava

VERA WANG je američka modna kreatorica koja je svoju dizajnersku kompaniju smjestila u New York. „Doktorirajući“ na savršenim kreacijama haljina i vjenčаница, mnoge zvijezde uživaju u njezinim toaletama. Tako su za svoje vjenčanje, Mariah Carey, Jennifer Lopez, Avril Lavigne, Victoria Beckham, Jennifer Garner, Sharon Stone, Uma Thurman i mnoge druge, odabrale vjenčanicu Vere Wang.

Što se tiče privatnog života, Vera Wang živi „normalno“, bez skandala sa svojim su-

prugom i dvjema kćerima koje pohađaju The Chapin School, školu koju je i sama Vera nekad davno pohađala. Nakon srednje škole, završila je Sarah Lawrence College. Zanimljivo je da se Vera kao klinka bavila klicanjem, ali je zbog mode odustala.

Od 2006. do danas, sudjelovala je u nekoliko serija kao gost glumeći samu sebe. Izašla je i njezina biografija, *Vera Wang on Weddings*.

Prekrasnim vjenčanicama osvojila je svijet i mnoge zvijezde, a i sve nas.

GIORGIO ARMANI je najpoznatiji talijanski modni kreator koji svojim kreacijama osvaja svijet. On ne slijedi stilove, on ih stvara. Za njegove haljine *trgaju* se najpoznatije hollywoodske dive. Nije bitno jesu li one glumice, pjevačice, producentice, manekenke, ili pak samo bogate tatine curice, uvijek će posegnuti za Armanijevom haljinom. A kako je on stvorio multimilijonsku kompaniju?

Armani je rođen 11. lipnja 1934. godine u Piacenzi. Početkom 70-ih u Milanu sa S. Galeottijem osniva vlastiti Studio za modu, a od 1974. pojavljuje se na svim svjetskim mod-

nim pistama. Kreira elegantnu, nemarnu, klasičnu i udobnu odjeću, upotrebljavajući širok i neuobičajen asortiman tkanina i boja. Uveo je pojam *prêt-à-porter* (odjeni odmah). Kod žena su cijenjene, već spomenute, večernje toalete, a kod muškaraca visokorangirana Armanijeva odijela. Osim odjeće, Armani se okušao i u svijetu parfema. Novi parfem *Armani Gold*, premda skup, veoma je tražen. Iako sad već sedamdesetpetogodišnjak, Armani žari i pali svijetom mode. Nadajmo se da će moći stvarati božanstvene kreacije barem još nekoliko godina.

2009.

CALVIN KLEIN je mađarsko-američki modni dizajner rođen 1942. u Bronxu. 1968. godine pokrenuo je kompaniju koja danas zarađuje milijune. Brand Calvin Klein, dobro je poznat i u Hrvatskoj, a ističe se po odjeći, torbama, parfemima i raznoraznim sitnicama. Danas je kompanija u vlasništvu Phillips-Van Heusena. U osobnom životu Calvina Richarda Kleina ima podosta zanimljivosti, al' spomenut ćemo samo važnije stvari. Završio je Fashion Institute of Technology, a potom je dizajnirao u New Yorku za neke trgovine. Kasnije je pokrenuo svoju prvu kompaniju s pri-

jateljem iz djetinjstva, Barryjem Schwartzom. Dizajnirao je s još nekim prijateljima, a nakon prvog pojavljivanja na njujorškom tjednu mode, prepoznat je njegov veliki talent i Klein je postao zvijezda u svijetu mode.

Što se tiče ljubavnog života, Klein je bio dvaput u braku. Iz prvog braka ima kći Marci. Danas živi u Southampton naselju na Long Islandu u New Yorku i uživa u svojim milijunima.

Lucija Grabušić

Jedna žena se sprema za izlazak u kupaonici, sva elegantna i kaže mužu: "Dragi, ja bih ove godine željela ići negdje gdje još nikad nisam bila."

A muž joj odgovori: "A gdje to, možda u kuhinju?"

Zašto samo 10% muškaraca odlazi u raj? Kad bi ih odlazilo više, to bi postao pakao!

Zašto muškarci ne peru odjeću?
Zato što mašina ne radi na daljinski.

Govori čovjek svom prijatelju: "Već 8 godina nisam pričao sa svojom ženom, ne volim je prekidati!"

Prolaznik upita ženu koja leži na pločniku: "Gospodo, jel vam zlo?" "Ne, čuvam mužu mjesto za parkiranje!"

Zašto su vicevi o plavušama kratki? Zato da bi ih razumjele crнке!

Idu dvije plavuše ulicom i nađu ogledalo. Uzme ga prva i kaže: "Gle, moja slika!" Uzme ga druga pogleda i vikne: "Auuu, kako si ružna!"

"Vraćam ovu knjigu, ništa ne valja! Previše likova, nikakav zaplet..." "Žali se plavuša. "A vi ste, dakle... ukrali naš telefonski imenik!"; odgovara knjižničar.

Priča Mujo Hasi: "Za dug život treba se puno kretati. Moja baka je sa svojih 60 godina počela hodati svaki dan 10 km. Danas ima 96 godina i ne znamo gdje je!"

Pita majka Ivicu:

- "Kako si se osjećao u školi pored svojih ocjena?"
Ivica: - "Stajao sam mirno kao general i promatrao svoje jedinice."

Vraća se Ivica kući i s vrata govori: Tata, mama, danas me učitelj prvi puta pohvalio! Tata: Super, a šta je rekao? Ivica: Rekao je: „Svi ste vi djeco magarci, a ti si, Ivice, najveći!!“

"Ivice, pa kako možeš sestri reći da je glupa?! Odmah joj reci da ti je žao!"
"Seko, žao mi je što si glupa."

Mujo i Haso

Mujo i Haso razapnu šator u Africi i zaspu. Kad, usred noći kroz otvor proviri LAV: - Haso, bolan! Diži se, počinje crtić!

Profa: Pa dobro, de se vi gasite? Di vam je gumb?

Alojz: A to nete našli.

(profa otvara imenik i traži
Alojza unutra)

Alojz: Hladno, hladno!

Profa: Što je harmonija?

Matija: Simfonija?

Profa: Kad ti ja dam jednu simfoniju v imenik, budeš videl kak je harmonična!

NAŠI BISERI — NAŠ PONOS

(Marko kasni na sat tri minute i napokon
ulazi u učionicu)

Profa: Di si bil?

Marko: Na WC-u.

Profa: Kaj s torbom? Nadam se da ti ne trebaju ulošci.

Marko: Ne.

(svi su rekli da je Marko listal "one" časopise)

Profa: Marko, morali budemo pregledati tu tvoju por-
no torbu.

Profa: Urne idu pod zemlju.

Lucija: Neki ih čuvaju doma.

Profa: Da, na ormaru.

Ana: I onda ti se to rastepe
i maček se popiša po tomu.

Profa: Unatoč tome ...

Marko: (*prekine ju*) Morete malo glasnije, vuha su mi se zaštopala?!

Prof.: Vi, dečki, smirite se!

Petar: Mi smo baš dobri
danas.

Prof.: Je, ko apostoli.

Alojz: Professore, e znate vi da je Isus bil Zagorec?

Prof: A je?!

Alojz: Aha. Pa kaj ne znate da je on z
vode vino delal?!

Prof: Kad ste se s par mjeseci počeli kretati, puziti...

Anamarija: Ja sam odmah govorila!

Prof: To bi ti čak mogel povjerovati.

Profa: Ptičja gripa je moderna bolešt.

Luka: To sad svi nosiju.

Zdravko: (nabraja asocijacije za Split)
... riva i onaj tip koji ima žuti palec.
(Grgur Ninski)

2009.

“Što mi je trebalo
to.....??”
Očito je našem profesoru
dosta škole, a tek je....
1. 9.

“Vesela je šokadija kad tambura
šorom svira.....!”
Naš je zbor (kao uvijek) veseo i
raspjevan!

**NA OVO
DEFINITIVNO
NEMAMO
KOMENTARA!**

DOBILI BUMO PAPATI!
JEEEEEE....
Ivan nam je očito jaaako gladan!

Svi u “NEANDERTAL
PUB” Krapina!

